

MAGYAR CSERKÉSZ.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-EN.

SZERKESZTI: HERMANN GYÖZÖ.

TARTALOM: A cserkészsport kérdése. — Bodor: A karácsonyfa testvérei. — Gyökössy Endre: Táboroznak a palotai cserkészek. — Noszlopy: Levél a Jézuskának, (vers.) — se: Közgyűlés és kongresszus. — Magnum gaudium nuntio. — Cserkésztestvériség. — Csipkerózsza az út szélén. (vers.) — A Magyar Cserkész karácsonya és ujéve. — Magyarország földrajza cserkészek számára. — Horvát: Eroo erravizmus. — Redny: Képek.

HIVATALOS RÉSZ.

A Magyar Cserkészszövetség gazdasági és pénzügyi szakosztálya az Országos Intézőbizottság rendeletére felkéri az összes csapatok parancsnokságait, hogy zárszámadásait, különös tekintettel a kapott segélyről való elszámolásra okvetlenül december 20-ig fenti szakosztály címére küldjék be. Ezen rendelkezésünk elmulasztása a csapat további segélyezésének megvonását vonja maga után.

Értesitem a cserkészeket, hogy cserkészkalapok a gazdasági és pénzügyi szakosztály útján megrendelhetők, melyeket december-hó második felében szállítanak le vízmentes prima anyagból darabonként 400, tisztit 450 koronás árban.

Nyomatékosan figyelmeztetjük a csapatokat, hogy tagjaik csakis a Magyar Cserkészszövetség gazdasági és pénzügyi szakosztálya által kiadott egyedüli hivatalos ércjelvényt viselhetik, s amennyiben bárki más jelvényt visel, azonnal cserélje ki. Ezen rendelkezésünk végrehajtásának ellenőrzését a legutóbbi Intézőbizottság határozata értelmében ellenőrző megbizottaink szigorúan fogják teljesíteni.

*

I. kerület.

7. F. hó elején valamennyi kerületünkbe tartozó csapatunknak kiküldjük az évvégi jelentéshez szükséges nyomtatványt a jelentés elkészítésére vonatkozó utasításokkal együtt. Ez a jelentés összes mellékleteivel együtt 1922 január 6-ig kerületünk címére feltétlenül eljuttatandó.

8. Kerületünk a „Magyar Cserkész“-szel karöltve matinék rendezését vette tervbe a jövő évi téli és tavaszi szezonban. Felkérjük a csapatokat, hogy kész szindarabokkal, vetített képes előadásokkal, valamint magánszámokkal szereplésre jelentkezzenek és küldjék meg f. hó 12 ig címünkre mindazoknak a cserkészeknek a névsorát, akik szindarabokban szereplésre vállalkoznak. Az első matinét január hó elejére tervezzük a Városi Színházban, melynek előkészületei már folyamatban vannak. Minden e tárgyban küldött érdeklődésre szívesen válaszolunk.

9. A cserkészkiállításra való készülődésre, a munkálkodásra nyomatékosan felhívjuk a csapatparancsnokságok figyelmét. Kérünk erre vonatkozólag jelentést küldeni, hogy képet alkothassunk a budapesti kerülethez tartozó csapatok ezirányú működéséről.

10. A „Magyar Cserkészek Takaréka és Hitelszövetkezeté“ üzletrészjegyzései a kerülethez tartozó csapatok részéről a Főtitkárságnál f. hó 10 ig eszközölhetők. A jegyzett összeg az alakulástól számított öt éven belül fizetendő.

Főtitkárság.

Meghívó.

A Magyar Cserkészszövetség I. sz. Vén Cserkész csapata a magyar ősmulttal kapcsolatos kérdések ismertetésére cserkészek számára előadássorozatot rendez, melyre a csapat t. vezetőségét és a cserkészet barátait szíves szeretettel meghívja.

Az előadások helyét hírlapok útján közöljük.

Belépődíj nincs! Kezdeté este 6 órakor.

Előadások sorrendje:

- 1921 dec. 5. A hunnok. Dr. Felvinczi Takács Zoltán, muz. ig.-őr. (Gólyavár.)
 1921 dec. 19. Az Avarok. Dr. Fehér Géza, tanár.
 1922 jan. 2. A bolgárok. Dr. Melich János, e. tan.
 „ „ 16. A kazárok. Dr. Grexa Gyula, tanár.
 „ „ 30. A bessenyők. Dr. Németh Gyula e. tan.
 „ febr. 13. A kúnok. Dr. R Nagy László, könyvt. tisztv.
 „ „ 27. A magyarság eredete és kialakulása. Gróf Zichy István.

Aviatikai pályázat.

Irassék egy lelkeshangú az aviatika iránt érdeklődést keltő költemény, mely az esztétikai és irodalmi színvonalat minden tekintetben eléri.

Pályadíjak: I. díj. 2000 korona,

II. „ 1000 „

A pályázatok benyújtásának határideje és helye: 1921. december hó 31. Budapest, IX., Lónyay-utca 36. II. udvar földsz. Magyar Aero Szövetség.

Kiadóhivatalunk a Magyar Cserkész számaiból visszavásárol

II. évf. 1. és 2. számokat eredeti áron.

Művészi bábjátékokat mutatott be a M. Gyermektanulmányi Társaság nov. 26-án a katolikus kör Molnár-utcai fehértermében. A Blattner festőművész tervei szerint pompásan ható színpadon nagy hatást keltettek Nőgrády László darabjai. A bábjátékok megérdemlik a csapatok meleg érdeklődését, mert a téli ünnepélyek egy két nagyszerű pontja telik ki belőlük. Ha nagyobb előkészületeket (és némi költséget) nem sajnálnak, a fenti játékok igazgatósága szívesen segítségükre jön. (II. Donáti utca 2.sz.) Ha meg egyszerűbb módon (pl. krumpliból faragott bábokkal) kis házi színpadon tréfálnak meg inkább mit sem sejtő közönségüket (helyi zamatú csipkelődésekből könnyen kikerül egy-egy jelenet), miként a múlt télen a Lóczy csapat tette, akkor szívesen ad útbaigazítást (színpadméretek stb.) a 18. Lóczy csapat parancsnoksága. (I. Maros-utca 17. III. 2.)

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATÁLOS LAPJA

Előfizetés: Egy évre . . . . . 100 K.
 Három hónapra . . . . . 50 K. Negyedévre 25 K.
 Egyes szám 10 K.

Felelős szerkesztő:
 HERMANN GYÖZŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Budapest, I., Maros-utca 17. III. 2.
 Megjelenik minden hó 1-én.

A cserkészsport kérdése.

A cserkészsport vezetők, csapatok és azok központi vezetőszerve, a Magyar Cserkészsport nem időleges, átmeneti munkálkodást vállalt. A cserkészsport egész életére tesz fogadalmat, a cserkészt is erre törekszik és munkánk kifejezetten évtizedes programú építőmunka, a lelkekben végbement rombolásnak két kezünk és egész lelkünk munkájával való pótlása, minden erőnk megfeszítése az új magyar fiú és férfitípus kitermeléséért. tetszalott hazánknak tíz körünkkel való kikaparásáért a rágalmosírból, a világ kultúreléte számára. Igen erős eszközünk erre a sportolás, melyet új céljaink számára új vágyainkra kell lendítenünk. Országos fontosságú itt a cserkészsport állásfoglalása. Kétségtelen kötelesség, hogy kivegyük részünket a magyar ifjúság sportéletének egyrészt a szabadtéri tömegsport, másrészt a kizárólagos atlétizálás vagy futballozás helyett az atlétika, torna, cserkészsport, labdarúgás, fűleslabda, kislabda, turisztika, harcszerű játékok együttes tervszerű és idényszerű gyakorlásának új vízeire juttatásából. Hogy ennek a kötelességnek érzése él, mutatja a közel-múltban Barcza Imre véncserkész tervének lelkes támogatása, kinek kezdeményezésére jött létre az okt. 18-án rendezett, a jövő ifjúsági atlétika tekintetében országos jelentőségű cserkészsportatlétikai verseny. Magyar cserkészek, jól véssétek szívetekbe, hogy ezt az első számtól az utolsóig végignézte fővédnökünk, Horthy Miklós kormányzó úr. Ez jelenti tervünk helyeslését, jelenti a kitüntetés és buzdítást egyaránt. Álljunk helyt a jövőben is!

A mi sportolásunknak bele kell kapcsolódnia az ifjúsági sport újrendezésének menetébe. Az iskolai ifjúság számára december közepén megalakul a BKAC. (Budapesti Középiskolai Atlétikai Club), mely a tavaszi szezonba már erősen bele fog szólni. Az iskolán kívüli, főleg a falusi ifjúság számára pedig több száz új vezetőt képeznek ki Sirchich Országos Testnevelési Tanács társelnök irányítása szerint, egyrészt egy hathetes tanfolyamon, amely december elején ér véget, másrészt egy hathónapos akadémiai tanfolyamon, amely jan. 1-én kezdődik.

Harmadik számbajövő tényező, a BKAC. megalakulása folytán különösen vidéken, a felnőttek klubjai, melyek főleg kiváló eredményt (rikord!) elérni tudó egyes atlétákat kultiváltak, átlagos tömegteljesítményekre nem áldozhattak.

Ezek után a mi utunk meglehetősen világos. A budapesti tankerület területén főleg az alsóosztályos ifjúság sportolását kell gondoznunk, mert a BKAC. programja csak felsőosztályosoknak szól. Azután országos ifjúsági versenyekkel kell bekapcsolódnunk a sportéletbe, melyeken minden csapat résztvehet. Itt nagy az érdem, melyet az őszi verseny főmunkásai, Barcza és Remsey szövetségi titkár az előkészítéssel, Sulyok társelnök a pályán a rendezéssel szereztek, mert megteremtették a szilárd alapot egy tavaszi országos cserkészsportatlétikai verseny számára. Végül a klubtréning helyébe a cserkészcsoportok tréningjét kell hoznunk, sohasem a rikord, hanem a cserkészteljesítmény jegyében. (18)

A KARÁCSONYFA TESTVÉREI.

Irta: BODOR ALADÁR.

Holnap reggel ki kell már tenni azt a karácsonyfát — mondta édesapa Szilveszter estéjén — úgyis már le van róla kopasztva jóformán minden csemege és cifraság, meg már a levelét is hullatja. Legjobb lesz tűzbe tenni.

Pista kissé elszomorodva hallotta a karácsonyfa halálos ítéletét. Lefekvés után tehát, mivel úgyis meleg volt a gyerekszobában, ahol a fa állott, mikor a testvérkéi már mind aludtak, még egyszer fölcsavarta a villanyfényt, hogy elbúcsúzzék a kedves jó karácsonyfától. Szép magas fa volt, fölért a tetőig. Márcsak a papirosláncok voltak rajta épségben, amelyek köröskörül ölelték a fát. Lassan letépkedte róla a láncokat, aztán leheveredett a fa alá és nézte a fa tetején tündöklő csillagot. Addig nézte, amíg a karácsonyfa megszólalt:

— Köszönöm Pista, hogy rabláncaimtól megszabadítottál. Nekem holnap reggel tűzhalállal kell meghalnom, ami különben egy fenyőfának szép, nemes halál. De addig, amíg még élek, szeretném felszabadítani milliónyi fenyőfa testvéreimet, akik még rabsorsban sinylődnek a Kárpát erdőiben. Pista akarnál erre az útra velem jönni?

— Mennék én szívesen — szölt Pista álmélkodva — de hogyan jussak én el odáig?

— Az az én dolgom, csak másszál föl rám és fogózkodj jól meg az ágaimban. Hanem előbb nyisd ki kissé az ablakot.

Pista előbb jól betakarta testvérkéit, aztán kinyitotta az ablakot. Szép csillagos éjszaka volt és alig is volt hűvös a levegő. Pista most fűlészott a karácsonyfa törzsén. Alig mászott föl vagy két méternyire, a karácsonyfa fölemelkedett és huss, kirepült az ablakon. A csillagos hegyét előrenyújtva mint a gölya, szállt a fényes éjszakában, még a gyertyák is kigyulladtak rajta és úgy lobogtak, mint a csillagok.

Roppanó síkság fölött szálltak el, Pista fűlészerte a magashól a Dunát meg a Tiszát. Láttá a fényesen kivilágított Miskolcot, majd a szomorú Kassát, halványan pislákoló lámpáival. Ugy röptek észak felé. Egyszerre csak roppant havas hegygerinc állt eléjük: a Kárpát volt az.

Amikor a Kárpát csúcsai fölé érkeztek, alattuk zúgó tengermorajlással fölajdultak a fenyvesek: Hejh, te magyar karácsonyfa, szállj le közénk az égből és szabadíts meg minket rabságunkból.

A karácsonyfa alákergett a csillagos éjszakában, mint egy hatalmas sasmadár, Pista pedig jól odatapadt a törzséhez, belekapaszkodva az ágaiba. Mikor alászáltak a szálas fenyvek erdejébe, Pista bámulva látta, hogy ezeken a fenyveken is, mint tegnap az ő karácsonyfáján, köröskörül láncok vannak csavarva, mint rájuk tekergőzött fojtogató kigyók, csak hogy nem aranyos papirosból ám; hanem súlyos vasláncok, amelyek csörgeése kísértetiesen zúgott végig a milliányi fenyők rengetegén.

Pista rögtön nekiállt, tépte a láncokat, mint a papirosszalagot, az ágak megrázkódtak, mint fűlszabadult csattogó szárnyak és lerázták láncukat a földre. És minden fának a tetején egy fényes csillag gyult ki; mintha fölékesítették volna magukat az újév ünnepe-re. És akkor sorra megnyitották vastag törzsüket, mintha csak ajtót vagy köpenyt tártak volna szét derekukon. Némelyek tutajnak feküdtek rá a közelben alásikló folyó hátára, a többiek pedig rárakták ajándékaikat.

— Hová viszi ezt a sok kincset a folyó?
— kérdezte Pista elálmélkodva.

— Hogy hová — felelt a karácsonyfája — hát hiszen minden folyó Magyarországra, a Dunába folyik! Ez a sok fenyő mind magyar karácsonyfának termett, magyarok

nevelték föl és védték őket, ők hát a magyaroknak küldik ajándékaikat.

Volt ott mindenféle szép és jó ajándék, gyermekjátékok, gyönyörű faragott bútorok, sőt látott Pista gerelyt, kópját, puskatusát és ágyútalpát is bőven.

— Válassz belőle magadnak — mondta a Pista fenyőfája.

Pista válogatni kezdett a sok szép holmi között és éppen egy sudár cserkészboton állott meg a tekintete. Már ki is akarta nyújtani utána a kezét, mikor hangokat hallott, az édesanyja szavait:

— Itt van, itt van Pista a karácsonyfa alatt. Már el nem tudtuk képzelni, hová tűnhetett ez a gyerek! Hát itt aludt a fa alatt.

Pista fölnyitotta a szemét és felült. Kissé bódult volt a feje a karácsonyfa mély gyanús illatától. Szülei ott álltak fölötte és talpra segítették.

— No ezt a karácsonyfát igazán ki kell már adni föltüzelné — mondta az apja — már csak baj van vele és semmi ajándék sincs már rajta.

— De még... még egy cserkészbotot adott nekem...

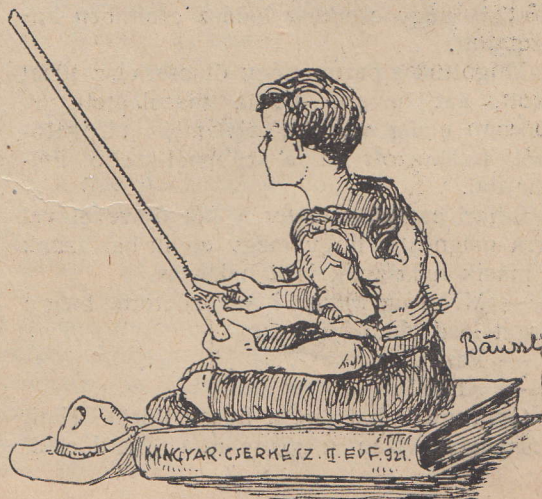
— Pista, hiszen te még álmodol — szölt az apja.

Pista csakugyan üresnek találta a tenyerét. Aztán a szép sudár karácsonyfára tekintett és megörvendve szölt:

— Oh, hiszen egy cserkészbot pompásan kitélik belőle! Ez lesz a karácsonyfa utolsó ajándéka nekem.

De aztán észébejutott, hogy van még a Kárpátban is rengeteg ajándékkincs, a fenyőfa testvéreinél, csak el kell menni érte.

A cserkészbot majd megmutatja az utat.

TÁBOROZNAK A PALOTAI CSERKÉSZEK

— Regény. — Irta: **GYÖKÖSSY ENDRE.**

(8. Folytatás.)

A halgyűjtő zsinegen egy-két nyomorult piros szárnyú keszeg, egy-két szűrős szárnyú durbincs fickándozott. Inkább macskának, mint embernek való halak voltak bizony ezek.

Arató Lajkó azonban a gondos gazdaaszszony örömeivel vette el ezeket az apróbb halakat is a fiúktól. Egy zsinegre fűzte fel valamennyit. A hosszú zsinegen aztán beengedte őket a tóba s egy biztos karóhoz kikarózta a vízben vigabban uszkáló halacs-kákat.

— Jó lesz ez holnap rántva, ha ma este még fogtok hozzá.

— Persze, hogy fogunk. Naplemente után lehet igazán horgászni. Akkor a nagyobb halak is megmozdulnak a tóban. Keresgélnek, szimatolnak. Horogra is kerülnek! — biztatta Nyitrai Jancsi a konyha-vezért, a kvártélymester Arató Lajkót.

Kedvezett az idő. Igazán halászásra való szép estével köszöntött a palotai cserkészekre. Az ég valamennyi csillaga kikönyökölt a maga mennyei ablakába s úgy nézett le a földre. Szinte szikrázott a tejút. Egyetlen tévedt báránnyal se csavargott a pusztá fölé. Panaszos gágogással vadludak húztak az égen, a millió csillag képével ringó Fehértó fölött. A négy cserkész-halász csendben halászatott.

Mögöttük a parton négy-öt cserkész tüzet rakott, azt heverte körül, mesélgetett. A táborban pedig a Jóska tárogatós tárogatójából hullámozott ki a szébbnél-szebb magyar dal.

Bihari cserkészmester a két őrsvezetővel sorra megnézte, hogy megy egyik halásznak is, másik halásznak is a halászás.

— Mi ujság Miklós? — szólitotta meg a horgát leső Hadi Miklóst.

— Pszt.

— Ahán!

Csakugyan hal járt a horog körül. Nini, a zsineggel vízen uszó parafa bukdácsol.

Hal kapkodja a horgot. Megint vízszinen van a parafa. Elengedte a hal a horgot. Persze, óvatos. Csak a giliszta után nyul, kap kis szájával. A vízen ringó parafa minden mozdulását elárulja s vízi jószágnak, az uszó-pecsenyének, ahogy Arató Lajkó hívja a halat. De hopp, víz alá merült az egész parafa, nyeli a víz a zsineget is. Menekülne a hal — a gilisztával. Ohó, de a horgot is bekaptuk halacska, halacska, nemcsak a gilisztát. Rántja is már ki Hadi Miklós. Megvan. Takaros Potyka vágódik a selyem fűre a parton.

— Lehet vagy félkilós! — mondja Gida.

— Több az! — hiszi a cserkészmester.

— Csak tovább Miklós!

S éppen akkor értek Nyitrai Jancsihoz, mikor Jancsi a tábortűznél heverő fiúknak kiáltott:

— Gyertek csak hamar!

— Mi baj?

— Semmi. Nagy hal van a horgon. Már pofájába húztam a horog kampóját. De nem bírom kirántani. Nem enged. Fogjátok erősen a rudat, a zsineget. Itt, ni. Igy. Gyorsan levetkezem.

S csak úgy vetette, szórta le magáról a ruhát Jancsi. Aztán beleugrott a vízbe.

— Mit csinálsz, Jancsi? — szólt rá a cserkészmester.

— Megyek a hal után. Ha a zsineget a horogrúddal rángatom: eltalálja szakítani a horogra került erős hal. Nem oda, Buda. Nem azért nőttem én fel a Kőrös partján. Megyek a zsineg mellett, így ni, befele. Jól fogjátok kint a rudat. Ha rövidebbre fogom a horgászó zsineget: nehezebben szakad el. Igaz-e?

— Nagyszerű! Ügyes vagy! — biztatta Gida.

— No, most már engedsz-e pajtás, harcsa, vagy csuka koma? Gyere csak levegőre! Harcsa lesz. Nagyot, nagyot ránt. De csak jön. Jön bizony. Így, így harcsa koma.

És lassan, lassan a rövidegre fogott, két

manóira szorított zsinéggel a part felé tartott Nyitrai Jancsi.

— Jól van! Menjetek ti is kijebb, kijebb a horogrúddal. Ugy. Itt van a hal. Látjátok? Harcsa. Van vagy öt kilós a drága jószág. Eppen ez kell nekünk.

Már csakugyan látszott a hatalmas harcsa az átlátszó tiszta vízben. Olyan közel volt a parthoz s olyan magasan uszott. Hol jobbra, hol balra, hol hátra akart rugtatni. De nem sikerült neki. Mikor már egészen a part mellé ért vele Jancsi: jobb kezének ujjait gyorsan és ügyesen belecsapta a harcsa kopolyájába s úgy emelte ki a kétségbeesetten csapkodó, védekező halat a partra.

— Ez aztán harcsa, — mondta Jancsi boldog büszkeséggel.

— No, Jancsi, te kapod belőle az első porciót holnap! — biztatta Jancsit a szakácsvezér, Arató Lajkó.

— Kár, hogy nem lesz itt a szegedi rendőrkapitány ezen a lakomán! — mosolygott a cserkészmester.

A kürtös fujta a takarodót a táborban. Nyitrai Jancsi úgy vitte haza az öt kilós harcsát a hátán, mintha csak valami elásott kincset halászott volna ki a Fehértóból.

Nyitrai Jancsi álmában még éjszaka is harcsákkal birkózott, viaskodott.

4. Sanyi szeme ragyog...

Rákospalotán több házba nagy vidámság költözött. A palotai cserkészek leveleit olvasták a szülők, testvérek. Jól vannak hát; szép az idő; gyorsan mulnak a napok.

Kállai Sanyiéknál is nagy volt a sürgésszorgás:

— Sanyi irt. Olvasd csak édesanyja. Gyere te is, Piroška.

— Mit irt?

— Jól érkezünk meg; jól töltjük az időt; újra és újra csókolom kedves jó szüleim meleg szívét, mert megengedték, hogy cserkész lehessenek. Gyönyörű a Fehértó. Nagy kár, hogy nincs csónakunk és nem csónakázhatunk. Csókolom Piroškát is — Sanyi.

— De kedves, jó fiú, mióta cserkész! — könnyezett édesanyja.

— Nekem Gida küldött egy képes levelező-lapot. Lefényképezte Gida a tábor. Nézd csak, anyukám. Tessék csak megnézni, apukám. Itt van az egyik sátor előtt Sanyi is.

Majd kitépte a két finom öreg, az apa és az anya a képeslevelező-lapot Piroška kezéből:

— Mutasd lelkem.

S összebújtak mind a hárman. Ugy néztek a lefényképezett tábor. Közben Piroška

sugott valamit édesapjának, aki felkapta szép, ősz fejét:

— Igazad van, Piroškám. Hogyne tenném meg.

S már kint a takereskedő deszkatelepén csomagoltak is. Kállai vidáman beszélgetett egyik emberével:

— Gábor, rendben van minden?

— Igen.

— Az evezőket is becsomagolták?

— Hogyne.

— Tehát holnap korán reggel befog Sándor. Kiviszi a kőbányai állomásra a csomagot. Én már telefonáltam Kőbánya első pályaudvarra az állomásfőnök úrnak. Felveszik gyorsárúnak. Berakják az egyik gyűjtőkocsiba a szegedi személyvonatnál. Igen, visz a személyvonat gyűjtőkocsikat is. Maga elutazik Szatymazra. Ott kiváltja azonnal a csolnakot. A maga nevére lesz feladva s akárhol fogad egy kocsit. Nem szabad nézni, mibe kerül? Érti?

— Értem, nagyságos úr.

— Elviszi aztán a csónakot a kocsin Sanyi úrfinak a palotai cserkészek táborába. Majd megmondják ott, merre van a Fehértó. Tudja már azt ott bizonyosan mindenki, hol van a cserkész tábor. Ezt a levelet a kőbányai állomásfőnök úrnak adja át, ezt a szatymazinak. Vigyázzon rá: pénz van benne. Aztán szóval is köszönje meg nevemben szíves figyelmüket. A raktárosoknak és munkásoknak is adhat borraivalót.

— Értem, nagyságos úr.

— Aztán maga az első vonattal visszajön.

— Igenis.

Gábor már Szatymaz felé járhatott a csónakkal, mikor kint a táborban Gidához sündörgözött Sanyi. Gida észrevette, hogy valamit akar az ő melegszívű cserkésze. Biztatta hát:

— Mi az Sanyi?

— Szeretnék valamit kérdezni tőled Gida.

— Ki vele, ki vele.

— Éstig megjárnám Sándorfalvát.

— Mit akarsz ott?

— Szeretnék sürgönyözni haza.

Gida meghökkent.

— Csak nincs valami bajod?

— Oh, hogy volna! — mosolyodott el

Sanyi.

— Mit akarsz hát sürgönyözni?

— Olyan üres ez a Fehértó csónak nélkül. Szeretném meglepni a fiúkat. Megkérem édesapámat, hogy küldje el valahogy ide az én csónakomat. Azt, azt, amellyel a Szent-Endre-szigeten voltunk egyszer. Bizonyosan megteszi ezt az én jó édesapám.

— Körülményes volna az, Sanyi.

— Bizzuk csak édesapámra.

— Nem bánom. Sürgönyözhetesz.

— De ne szólj senkinek, Gida. Meg akarom lepni a fiúkat. Az lesz az én napom, mikor vizre ereszthetem itt az én csónakomat. Tudod, hogy tizenketten is elférünk benne. Egyik nap a kőszáli sasoké, másik nap a fehér bárányoké lesz. Jó lesz?

— Ha neked ez öröm, nekem is az; öröm lesz a fiúknak is.

Nekivágott hát Sándorfalvának Sanyi. Arató Lajkónak csak annyit mondott:

— Jó vacsorával várj, Lajkó.

— Meglesz, Sanyi!

Talán éppen a sándorfalvai postán a sürgönyt adta fel Kállai Sanyi, amelyben édesapjától a csónakját kérte, mikor a Kállaiék hűséges Gáborja a Fehértóhoz közeledett az oly igen kívánt csónakkal. Nem is gondolta Sanyi, hogy édesapja már első levelező-lapjára is megörvendezteti őt ezzel a kedves ajándékkal. Gábor pedig már látta is a kocsi tetejéről a cserkészek sáttortáborát:

— Az a, la! — mutatott a szatymazi fuvaros a sátrak felé.

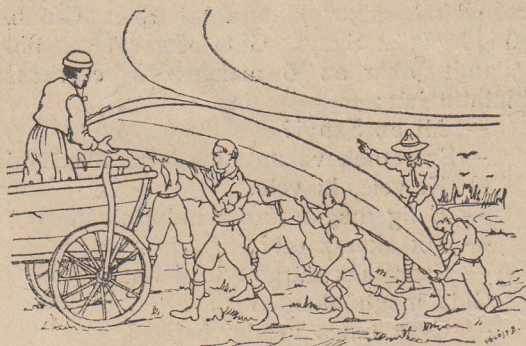
Gábor megörült. Oh, hát eljutott rendeltési helyére a csónakkal. Hogy félt ettől az úttól. És milyen simán ment minden. Igaz, a pénzt nem sajnálta. De hát úgy parancsolta a nagyságos úr.

A kocsis megállt a sátrak mögött:

— Mögérköztünk.

Gábor leugrott a kocsiról. Gidát ismerte. Láta egyszer-kétszer Sanyiéknáit. Őt kereste; meg is találta hamar. Bátran köszönt neki:

— Jó napot úrfi. Nem ismer? Kállai nagyságos úr küldött. Gábor vagyok. Csónakot hoztam.

— Csónakot? — csudálkozott Gida.

— Piroska kisasszony azt üzeni, hogy — ő küldette, mert azt írta haza Sanyi úrfi, hogy: kár, hogy nincs itt csónak s nem lehet csónakázni a Fehértón. No, most már lehet!

Ezt az üzenetet már többen hallották. A kocsihoz siettek. A pompásan becsomagolt nagy csónakot leemelték a kocsiról, kiszabadították erős burkolatából és Gida intésére

vizre eresztették. De mindjárt ki is kötötték a parthoz.

Gábor egyre nyugtalanabban tipegett-tapogott, nézett jobbra is, balra is. Gida jól látott mindent. Nevetve szólott rá az öreg mindenesre:

— Ugy-e, maga Sanyit keresi?

— Hát — persze! — hálálkodott Gábor.

— Ne féljen, megvan; jön mindjárt. Bement Sándorfalvára. Eppen most adja fel édesapjának a sürgönyt, hogy küldje el ide — ezt a csónakot, ni!

A fiúk is nagyot néztek. Gondolatban mindnyájan megölelték az értük fáradozó cserkészpajtást. De jó fiú is az a Sanyi. De jó ember az édesapja!

— Ő akart meglepni benneteket, fiúk, ezzel a csónakkal. Most aztán mi lepjük meg őt — ajánlotta Gida.

Majd folytatta:

— Gábort elbujtatjuk az én sátramba. A csónakot vigyék csak oda a sás közé. Ott nem látszik. Vacsora után aztán majd Jóska beleül a csónakba néhányunkkal s tárogatószó mellett kievezünk a tóra.

— Jaj, de jó lesz.

(Folytatjuk.)

Levél a Jézuskának.

Most írom levelem a kis Jézuskának;
Karácsony napjára ugyan mit kívánjak?
A magyar Jézuska olyan szegény már ma,
Mit is merjek kérni, Karácsony napjára?

Van nekem tavalyról egész új térképem,
Egész új, — de azért mégsem tetszik nekem;
Új határt rajzoltak kegyetlenül rája
S azt mondták ez lesz a magyarok hazája!

Volt nekem egy régi, kopott kis térképem,
Egyszer pajkosságból széleit letéptem;
A szomszédunk fia csak nevetve nézte,
Hogy kezem hazámat darabokra tépte.

Szemem most ez ócska, beteg holmit nézi,
Milyen kár, mily csonka, tépett ez a régi,
Újat mégse' kérek, — szomorú az nekem,
Kedvesebb volt, szebb volt, a régi térképem!

Nem kérek hát semmit, — mégis sokat kérek,
Hiszen az enyém volt s enyém lesz, míg élek,
Jézusom! Nekem csak az a kívánságom,
Hozd vissza a régi, ép Magyarországom!

Noszlopy A. T.

Közgyűlés és kongresszus.

Tízéves mozgalmunk történetében még nem fordult elő olyan esemény, mely a magyar cserkészmozgalom egységét, a vidék és főváros testvéri megértését, összetartását jobban bizonyította volna, mint a november 20 án megtartott közgyűlés és cserkészügyi kongresszus Jóformán egész Csonkamagyarország cserkészei találkoztak, különféle nézetek, eltérő felfogások, melyek megvitatására, kiegyenlítésére most oly szép alkalom nyílt. Ha vannak és voltak is szembenálló vélemények, egyben mindenki megegyezett: csak egy magyar és egységes cserkészmozgalomról lehet szó, melynek szervét és képviselőjét, a Magyar Cserkészszövetséget mindenben támogatnunk, segítenünk kell. A közgyűlés lényesen bizonyította, hogy a központi szerv átesett már a megpróbáltatások vesztélyén s ha lassan is, de tervszerűen halad a kijelölt úton, a fejlődés irányában. Még rengeteg munka vár rá és minden munkására, de bizton remélhetik az eredményt, mert egységes és a fegyelmet megértő cserkészgárdák állanak háta mögött, mindenkor résen.

A közgyűlés és kongresszus lefolyásáról az alábbiakban számolunk be.

* * *

Szombaton és vasárnap cserkészcsapatunk szorgalmasan teljesítette szolgálatot a pályaudvarokon és az érkezőket útba-

igazitották, szállásjeggyel ellátták. Szombaton késő éjszakába nyúlt a szolgálat de a fiúk buzgón kitartottak, míg az utolsó vonat is berobogott.

Szombaton este a Pantol étterem külön szobáját zsúfolásig megtöltötte az ismerkedők serege és midőn a beszélgetés megkezdődött, bizony mozdulni sem lehetett.

A vita a tiszt, a segédüzt és cserkész viszonyáról folyt dr. *Hermann Győző* indítványa kapcsán, melynek eredményét a számtalan felszólalás és vélemény után a következőkben összegezhetjük.

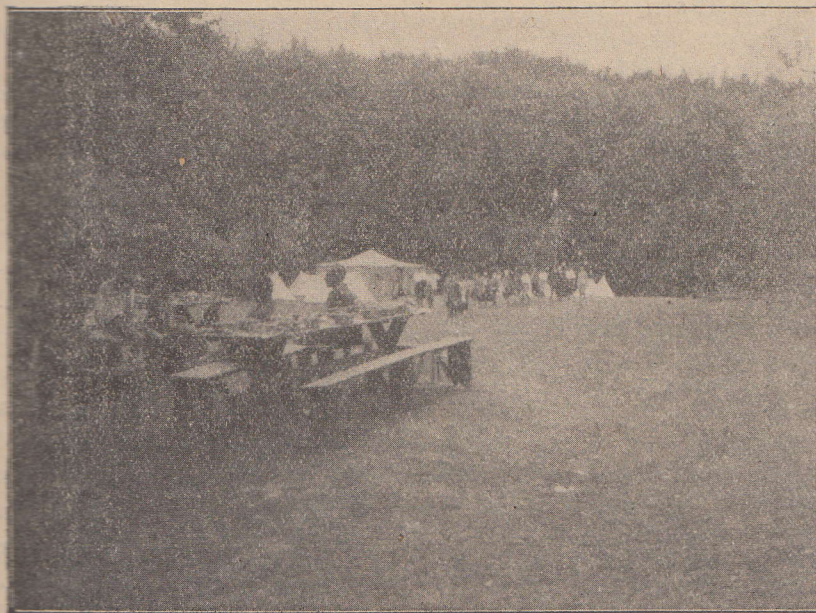
Csapaton belül a viszonyt csupán a már meglevő szokások és viszonyok szabályozhatják. Ezek csapatonként változnak, egységes szabályok létesítése nem volna helyes. A csapaton kívüli kapcsolatokra nézve azonban feltétlenül egységes állapot kell teremtenünk. A cserkészek és őrsvezetők mindenkor tegezzék egymást, tisztekre és segédüztisztekre vonatkozólag a társadalmi szokások irányadók. Tisztek és parancsnokok megszólításánál mindenkor a rangfokozat és az »úr« szó használatos. Jelentésekben mindenkor a »tisztelettel« használandó. Szolgálatban tegezés nincs. A parancsnok, tiszt és segédüzt cserkészeit mindenkor tegezze.

* * *

A szövetség rendkívüli közgyűlése vasárnap 11 órakor kezdődött a »Gólyavár«-ban, hol előzőleg a kerületek főútkarai és tisztviselői tartottak megbeszélést az adminisztráció teljes egységesítése tárgyában.

A közgyűlést *Sik Sándor*, szövetségünk elnöke nyitotta meg magasszárnyalású és mély hatású beszédjével:

— A magyar Híszkegyet mondtuk el és nem kezdhetem mással én sem szavaimat, de hozzá teszem, hogy nemcsak hiszszük Magyarország feltámadását, hanem aszerint is akarunk élni. Zempléni egyik költeményében vogul mesét mond el. Az északi vidékeken két ifjú küzd, hogy elnyerjék a választott kezét. Lábszánjaikkal oly gyorsan haladnak, hogy egymásután elmarad a lábuk, kezük,

Kész az ebéd.

Keg csapat felvétele.

törzsük és végül a célnál levő kovácsműhelybe csak a két fej gurul be. Az egyik az üllőre gurul, hol a mesebeli kovács újjá kalapálja, a másik előbb a kohóba megy. Teljesen megújulva indulnak vissza és mikor elmaradt testrészeikhez érnek, azok felugranak és helyükre nőnek. Hazatérve újra egész emberek, de újjá kovácsolva. Magyarország is így van most, elmaradt keze-lába, de reméljük, hogy megelevenednek az egyes részek és helyükre ugranak. Vállaljuk hát a rege másik részét is, mert hisszük, hogy csak akkor fog ez bekövetkezni, ha a fej a tűzbe megy és az üllőn újjá alakul. A kemény önnevelés az az üllő, melyen Magyarország újjá születik. —

A szünni nem akaró taps után *Papp Gyula dr.*, szövetségünk ügyvezető elnöke az új alapszabályokat ismertette és az ezzel kapcsolatos indítványokat, melyeket a közgyűlés egyhangúlag elfogadott. A következőkben *Papp Gyula dr.* az 1919-től hozott határozatokat olvasta fel kivonatolva, melyekre nézve kodifikáló javaslatot tett. Többi javaslatával együtt egyhangúlag fogadta el a közgyűlés.

A közgyűlés ezzel tulajdonképeni tárgysorozatát programszerűen kimerítette és végezetül a hatóságok, miniszteriumok képviselői üdvözölték az egybegyülteket. *Csécsi-Nagy* tábornok a honvédelmi, *dr. Vizsota Gyula* a kultuszminiszterium, *Bencze István* a főváros üdvözlését tolmácsolta. *Karafiáth Jenő ny.* államtitkár nagyhatású beszédben a céllövészet gyakorlását ajánlotta.

Ezután az elnök a közgyűlést berekesztette és mindenki sietve távozott, hogy a délutáni kongresszusra erőt merítsen.

* * *

A cserkésztiszt kongresszust délután 4 órakor ugyancsak a Gólyavárban *Schelken Oszkár*, a nyugatmagyarországi III. kerület ügyvezető elnöke, mint kongresszusi elnök nyitotta meg.

A szövetkezeti eszméről *Bogdán István* tartott érdekes, ismertető előadást a most megalakulandó „Magyar Cserkészek Takaréka és Hitelszövetkezeté”-vel kapcsolatban, melyre egy nap alatt mintegy százötvenezer korona jegyzés történt.

Dr. Papp Gyula előadását arról, hogy van-e szükség reformokra és melyekre, valamint *dr. Witz Béla* társelnökét arról, hogy mimódon tehetjük nemzetibbé, magyarabbá a cserkészetet, hosszú és beható vita követte.

* * *

Este félnyolc utánig tartott a tapasztalatok, nézetek megvitatása s a sok érdekes és megbeszélésre méltó téma talán másnap

reggelig együtt tartotta volna a lelkes tárgyalókat, ha más körülmények nem forogtak volna fenn.

Mindenki visszasietett munkálkodási helyére s most már itt az idő a sok megbeszélte terv megvalósítására, végrehajtására. Lelkesen tárgyaltunk, most a kivitelben is ennyi jóakarát és törekvését vezessen mindnyájunkat és méltán remélhetjük, hogy a szép tervek sorjában testet is öltenek. (se)

HISZEK EGY ISENENBEN, HISZEK EGY HAZÁBAN,
HISZEK EGY ISTENI ÖRÖK IGAZSÁGBAN,
HISZEK MAGYARORSZÁG FELTÁMADÁSÁBAN.

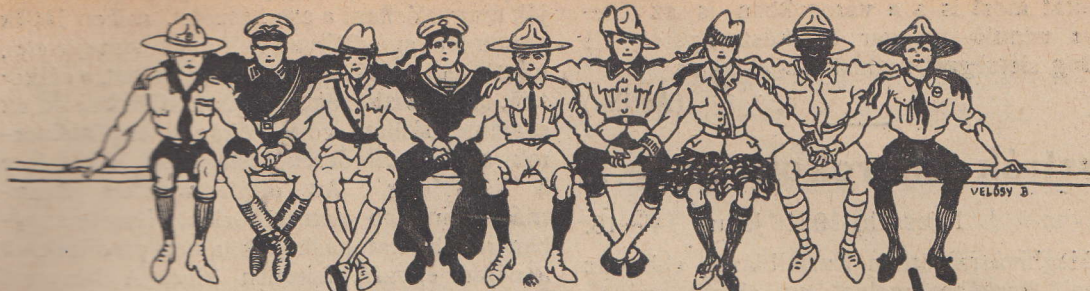

Magnum gaudium nuntio,

így hirdetik ki a Szent Péter terén egybegyűlt népek a pápaválasztó Konklave eredményét és az új pápa nevét. Ilyenfajta reményteljes örömmel hirdetünk mi most ki egy eseményt. Az örömről (óh rettentő helyszüke!) részletesen nem szólunk, csak a nyers változásokat jelentjük, de kérjük cserkészeinket, olvassanak a sorok közt is.

1. A *Cserkészfü*, a nyugatmagyarországi III. ker. hivatalos lapja, 1922. januárius 1-vel megszűnik. Előfizetőit a *Magyar Cserkész* veszi át, kiadóhivatali szervezete a *Magyar Cserkész* kiadóhivatalává alakul át a III. ker. területére. Erre a területre tehát minden szétküldést szombathelyi kiadóhivatalunk útján eszközölünk, következőleg minden kiadóhivatali ügygel oda kell fordulni. A szellemi rész közvetítésére pedig *kerületi szerkesztőség* alakul.

Reméljük, hogy ilyen kerületi szerkesztőség minden kerületben fog alakulni és ezek munkája nemcsak lényegesen megkönnyíti a *Magyar Cserkész* szerkesztőségének munkáját, hanem *egyedüli megoldása* annak, hogy lapunk valóban azzá a nagy cserkészlappá legyen, amely cél felé kezdet óta fejlődik. Hangsúlyozzuk, hogy sehol kényszerről nincs szó, a cserkészeszme azt sugallta, hogy az *egységes magyar mozgalom* így kívánja, tehát így tettünk. A magyar Cserkész boldog büszkeséggel fogadja meg, hogy így megerősödvé, mocsoktalanul viszi előre hófehér zászlóját, előre a győzelemig!

CSERKÉSZTESTVÉRSÉG

A felvidéki magyar cserkészzet.

Az elszakitottságban élő felvidéki magyar cserkésztekről rég hallottatok. Ma már a régmúltba tűnőnek látszik az a boldog időszak, amikor közvetlenül a nagy háború előtti években, a bimbóba hajtó magyar cserkészmozgalom leglelkesebb katonáinul a vidéken éppen a Felvidék lelkes magyar diáksága szegődött, amely ifjúság a gyönyörű kisvárosok igazi kulturlevegőjében élve, minden időben a leghamarább volt képes bekapcsolódni a Budapest által kezdeményezett ifjúsági mozgalmakba.

Pedig a Felvidék magyar ifjúsága él! Él a maga öntudatos s az utóbbi évek nehéz megpróbáltatásai következtében megsokszorozódott jelentőségű életét. A megszállás első évének kábultsága után a régi csapatok új erőre kapva, ma már igen-igen szép munkát végeznek és munkájuk hatása több város ifjúságának új csapatokba tömörülésében is jelentkezik!

Különösen szép munka tolyik: Losoncon 110 cserkésszel, Rimaszombatban 100 cserkésszel. Kassán 66 cserkésszel. A komáromi 85 tagú, az eperjesi 60 tagú, a rozsnyói 85 tagú csapat mind nagy lelkesedéssel dolgozik a nagy célért. Egészen új csapatok vannak Pozsonyban, Érsekújváron, Besztercebányán, Galgócon stb. Jellemző a nagy fellendülésre, hogy egyes helyeken, kellően meg nem szervezett, de a közös munkába belekapcsolódni törekvő egy-egy őrnyi kis csapat is a zászló alá szegődött.

A csapatok egymás között igen meleg érintkezést tartanak fenn. Sűrűn tartanak előadásokat is, különösen az anyagi eszközök előteremthetése céljából s a közönség mindig igen szép számmal jelenik meg ezeken az élvezetes és üdelevegőjű cserkészelőadásokon. Jól sikerült a losonciak téli előadása és nyári nagy ünnepélye, a rozsnyóiak kedves majálisa, a kassai leánycsapat s a komáromiak többször megismételt kabaréelőadása.

A nyáron a losonciak 50 tagú csapata hatodik nyári nagytáborát tartotta Vihnyén. A két hétig tartó, pompásan sikerült táborozást a mozgalom barátainak segítségével az egész berendezkedés, élelmezés nagyszabású volta és pontossága jóformán mintatáborrá avatta, amelyet a testvércsapatok kiküldöttjei is meglátogattak. Különösen a nagy sátorhiány miatt a losonciakon kívül még csak a kassai csapat táborozott két hétig Alsó-Mecenzét határában, szintén jól megszervezett táborban. A többi csapat is tett a táborozás pótlásaképpen nagyobb kirándulásokat a Felvidék gyönyörű tájaira.

A legutóbbi időben több helyen leánycsapat is alakult, így Losoncon, Kassán, Komáromban, Rózsnyón. Megfelelő, komoly vezetés mellett a leánycserkészetre is szép jövő vár és jelentősége elvitázhatatlan.

A Felvidék magyar csapatainak egy erős szervezetbe, Szövetségbe tömörítésére is megtörténtek az első nagyjelentőségű lépések. Már 1921 tavaszán a Losoncon tartott csapatközi értekezlet elhatározta a „Szlovenszkói Magyar Cserkészszövetség” megalakítását. Az első nehézségeken átesve minden remény meg van arra, hogy a cseh és német szövetségek mellett végre a magyar is megkezdheti rég várt működését.

Természetes, hogy az egyes csapatoknak, de még inkább a szövetségi szervező munkának ugyancsak sok nehézséget kell legyőznie, amíg jelentős eredményeket képes felmutatni. De vannak odaadó lelkes vezetői, kötelességtudó, a felelősséget érző közatonái a mozgalomnak s így a jó Isten segítségével a göröngyös, nehéz utat, ha nem is könnyű, gondtalan szívvel, de hűséges kitartással járják a Felvidék magyar csapatai.

A magyar ifjúság erős szervezetet talál a cserkészmozgalom keretei között, ahol magyarságához mindig hiven, megértéssel mindenki iránt, de megértést követelve a maga számára, dolgozik, fárad, fájának boldogságáért. A Magas-Tátra bércein, a fenyvesek ölén, a vágmenti várak és Krasznahorka

fokán magyar cserkészek dalolnak magyar nótákat most is s a városokban is az énekelve vonuló magyar cserkészesapatok elé boldog sietséggel nyílnak az ablakok.

(Attila.)

Osztrák táborokon végig...

Friesach, 1921. július 14—16.

Meghívásra jöttem Karinthiának ebbe az ősrégi fészkébe, melyet az elmúlt század ujtó munkái messze elkerültek, csak a vasút s az utolsó gazda házába is bevezetett villamos világítás mutatja az idők jelét, a jelen állapotát, a többiek a középkort elevenítik meg.

A háromszoros védőbástya a helység körül sértetlenül áll, épügy, mint a salzburgi püspökök vára a hegyoldalón, melynek tövében a város elterül. Pici kis ablakok, szűk utcák, az utcák keresztezésénél régi kutak az ittfeljett multat ábrázolták a német birodalom minden részéből szemlére idesereglett cserkészfűeknek.

Évek óta így van ez, minden nyáron legalább egyszer valamely történelmi nevezetességű helyen szereznek érvényt a testvériség gondolatának. Itt ismerik meg egymást messze vidékről a fiúk a délutáni játékokon, meg a versenyeken, ahol a jutalom a cserkészlányoktól készített szallag.

Az esti tábortűznél régi német népdarabokat s táncokat elevenítenek fel, — amit úgy szeretnek a helybeliek is — régi emlékek élednek fel újra, a kuplák, az olcsó mulatságok rovására.

Ma délután kezdődött meg a vezetők gyűlése a legszebb zöld asztal mellett, a hegyoldal egyik szép tisztásán, itt beszéltek meg az égetően fontos vitás kérdéseket. Első pillanatban látni lehetett, hogy itt is komolyan veszik a cserkészetet, melyet elsősorban a nagy német egységért való lelkesedés jellemez.

Vannak korosabb fiúkból álló csapatok, akik mindenütt, ahol megfordulnak, feledésbe ment régi népsziműveket adnak elő. A fiatalabbak igen komolyan veszik a szolgálatkészt, áldozatos élet sarkalatos pontját, a napi jó cselekedetet; a zsidók Ausztriában és Németországban is különálló csapatokban tömörülnek. Másnap délelőtt folytatták a megbeszélést, minden egyes csapat képví-

selője kifejtette véleményét, hogy hogyan akarják megvalósítani a cserkészetet, miben látják annak lényegét. Olyan volt az az összejövétel, mint a régi világban lehetett egy zsinat, a célközös, de az eszközök, a módok különbözők, ez szemmel látható volt. Főképp a neupfadfinderek s altpfadfinderek közt jutott kifejezésre a különbség. Az altpfadfinderek Ausztriában inkább nemzetköziek. Németországban inkább katonáskodók, a neupfadfinderek a német egység feltétlen hívei. A központi vezetőségnek hatásköre tisztán gazdasági, a szellemi irányítás, a vezetés az egyes csoportok kisebb szövetségei kezében van.

Este azután, mint már mondtam, tábortűz volt, a fiúk énekeltek, tűzbeszédeket tartottak, üdvözölték ekkor általam a magyar cserkészeket, ekkor történt aztán az avatás s a fogadalomtétel is.

Megkapó jelenet volt látni a pattogó tűz mellett álló komoly fiúkat. Miért ne jöhetnének össze mi is magyar fiúk megismerni, megbecsülni egymást?

Lorenzen am Lessachtal, 1921 július 20.

A gráci cserkészeknél.

„... ha lehet eljövök“ — ezzel váltam el Villachban a gráci cserkészekről s most 6 órai vasuti utazás, 26 km gyaloglás után az Alpok egyik legszebb helyén Lorenzenben megilletődéssel nézem a szomszéd hegyormokat, a Monte Per Alba kopár oldalát fürkészem, hiszen a világháború nagy tusáinak színhelye ez.

Norbert barátom pedig csak tovább magyaráz s emlékezésemben látom, amint a hátunk mögött, a kétemeletes épületben sebesültek vannak, amint reggelenként, a pár lépésnyire levő temetőben új sírokat ásnak s olvasom „Váci

István, 1918. évi július, fejlődés...“ a gráci fiúk tisztelik a temetőt, nem játszanak erre. A sírokon, — köztük sok a magyar — gondos kezek munkáját látni.

A Monte Per Alba 3 óra innen, kemény út, de megéri. Az út elején van az új olasz határ, a Gail folyó zúgó vize jelzi ezt, oldalt elhányt töltényhüvelyek, konzerves dobozok emlékeztetnek a nagy háború izgalmas napjaira. A nagy csendből élesen kirí a magasban kóválygó keselyűk vijjogása, nem messze ott van az első futóárok vége, jóllehet már

Magyarország földrajza cserkészek számára

Most jelent meg *Fodor Ferenc dr.*, egy m. tanár, cserkésztsíztollából az I. o. próba 7. pontjának feldolgozása, mely a középiskolák IV. és VII. oszt. anyagával is egyezik. Ara 12 korona. Amint az ár beszél önmagáért, úgy beszéljen a füzetért az alanti — taláalomra kikapott — mutatvány.

FÖLDMŰVELÉS, ÁLLATTENYÉSZTÉS.

Magyarország mezőgazdasági állam. Ennek okai: földjének 95%-a termőföld, a magyarságot hajlama a mezőgazdasági élethez vonzza, úgy hogy a lakosság 63%-a ma is östermelő; az iparosodásra különösen a magyarság lakta alföldeken nincs meg sem a kellő hajtóerő, sem a munkás kezekben nincs felesleg. A mezőgazdálkodás formáját tekintve, sajnos, hazánkban még nagyrészt külterjesen művelik a földet és nem kertszerűleg, mint pl. Olaszországban, Hollandiában. Így azután kevesebbet is termelünk, mint földjeink minősége azt megengedné. Ennek okai a klíma szélsőségei, az öntöző csatornák hiánya, a szükséges géperő, a kevés munkáskéz. De már rendkívül sokat haladt az ország ebben a tekintetben is, az árvizek elleni védekezés, a belső vizek lecsapolása terén annyit végzett, mint egyetlen európai állam sem. Erre büszkék lehetünk. A termőterület megoszlása elég szerencsés, fele szántóföld, egynegyede erdő, a hátralévő egynegyed fele legelő, fele pedig rét, szőlő, kert, nádas. Nem ilyen szerencsés a birtok megoszlása, mivel különösen magyar vidékeken igen sok a nagybirtok.

Mezőgazdaságunkat tekintve az ország a következő termőterületekre oszlik. Síksági típusú termőterületünk, az alföldekre jellemző a külterjes mezőgazdaság; fában szegény, klímája elsősorban a gabonatermelésre kényszeríti. Gabona fölöslege igen nagy, úgy hogy nemcsak a többi területeket látja el gabonával, hanem évenként átlag 400 millió K. értékű gabonakivitelünk is volt. (Összes kivitelünk $\frac{1}{5}$ része.) Fűtőanyaga, fája, szene nincs, ezért nehezen iparosodik. A dombvidéki típusú termelőterületekre jellemző, hogy mezőgazdasági szükségleteire nézve a legönállóbbak. Sem gabonafölöslegük, sem hiányuk nincs. Buza helyett inkább rozsot, kukoricát, zabot, burgonyát termelnek. Gyümölcs termelésük és gyümölcs kivitelük jelentékeny. Tüzelőszere, építőanyaga elégséges. Jól iparosodik. Hegyvidéki típusú területeinken kevés a kenyérmag termelés, ezeket az Alföldekről szerzik be, cserébe fát, ásványi anyagot, gyapjút, iparcikkeket nyújtanak. Erősen iparosodnak. Kisebb medencéinkben átmeneti formákkal találkozunk a három előző típus között. Fő védelmi forrásuk a gyümölcsstermelés és az ipar, bányászat.

Ha terményeink mennyiségét tekintjük, a termés súlyára való tekintettel így következnek: széna, takarmányrépa, kukorica, burgonya, bükköny és csalamádé, cékorrépa, búza, árpa, zab, rozs, hüvelyesek. Területre nézve legelső helyen áll a búza, széna, azután a kukorica, azután a többi szemes termés, végül jönnek a burgonya, répafélék. Termésátlagaink aránylag gyengék, gyengébbek, mint a soványabb földű, de jobban művelt Németországban: búza 13 q, rozs 12 q, árpa 14 q, zab 12 q, kukorica 18 q, burgonya 78 q hektáronként. — *Termőföldünk* kitünő, különösen a folyók menti hordalék talaj. Igen jó a levegőből lehulló porból képződött lósztalaj is (Dunántúl, Tittel környéke, Arad megye). Az Alföldön nagy területeket fed az agyagtalaj, a vályogtalaj, mindkettő jó búzatermő, de még jobb a húmszoros fekete föld. Legutóbb erősen terjednek az Alföld szikesei, s terjedésüket még alig tudják megakadályozni. A futóhomokot az Alföld nagy részén megkötötték már (Nyírség, Deliblat, Duna-Tisza köze) s most szőlőt, gyümölcsöt terem, erdőt visel. Nem termő területeink közei közül a gránit és gnájsz (3 ásvány keveréke) alkotja legmagasabb hegységeinket és mállásukból lesz a legjobb termőtalaj; a műszkövel együtt (Budai hegység) kitünő építőanyag. A bazalt legfiatalabb egykori vulkánjaink közei (Balaton mente), kövező anyagnak kitünő. Homokkő kevés van az országban (Máramaros m.) a Kárpátok külső lejtői azonban homokkőből állanak. Ezeknek a közeteknek a felületét is többnyire málladék fedi, úgy, hogy ezek sem terméketlen területek, hanem az alacsonyabb lejtőkön szőlőket, gyümölcsösöket hordoznak, a magasabb területeket erdő fedi. A szőlő az ország területének körülbelül másfél százalékát fedte. Megcsontításunk után is nagy részük megmaradt, úgy hogy az országnak egyik legfőbb jövedelmi forrása. Nem úgy az erdők, amelyekből csupán 16 % maradt a mienk. Ez egyik legnagyobb csapásunk. Ezért most az Alföld kopár, szikes részét kell befásítanunk.

Hazánk állattenyésztésének három típusa van: hegyipásztorkodás (oláhok, rutének, tótok), alföldi szilajpásztorkodás (Hortobágy, Bugac) végül az istállózó állattenyésztés. Az előbbi ősdí formák között folyik, nem használja ki kellőleg a havasi legelőket, a második mind szűkebbre szorul, mivel az ősi legelők eke alá kerülnek, az utóbbira nehezen térhet reá a magyar a külterjes gazdálkodás mellett. Jelenleg lótenyésztésünk és sertés állományunk kiváló, ellenben a havasi legelők elvesztésével juhtenyésztésünk nagy része elveszett.

Reggeli szabadgyakorlatok.

18. és 33. csapattábor.

Oktatás esős időben.

Ergo erravimus. — Tehát tévedtünk!

Méltán elmondhatja ezt nem egy cserkészvezető, vagy cserkészközponti hivatalnok, mikor a *Magyar Cserkész* november 1. számának vezető cikkét elolvasta. Boldog voltam, hogy olvashattam ez aransorokat, hogy végre napvilágot láthattak e megszívlelendő gondolatok, amelyek fél évvel ezelőtt még veszélyeseknek látszottak több cserkészvezető előtt!

Legyünk őszinték és szabadjon felemlitenünk még *a)* egy-két tényt, melyek akadályai voltak a belső építésnek és *b)* néhány gondolatot a zavartalanabb előrehaladás biztosítására.

a) Többen a *cserkészlet lényegét* egyedül az aprólékos kicsinyeskedő leiratokban, előterjesztésekben, nyilvántartásban és havi jelentésekben látták, mintha éppen ez volna a legfőbb kelléke a cserkészletnek. Pedig én a cserkészlet lényegét a parancsnok és cserkészeinek szeretettől egybekovácsolt családi viszonyában látom, amely magában foglalja a cserkészlet összes többi kellékét. Aki így gondolkodik, az nem akar a disztinkciók zürzavaros sokaságával, milliméternyi pontosságú méreteivel, a különböző jelvények, érmek, plakettek kitűzésével, ríktó őrsi színekkel jeleskedni. Volt már avatás, midőn nem hiányzott semmiféle sallang, csak — az ujoncvizsga. Tudtak nagyjából katonásan lépni, de az erkölcsi és jellembeli javulás komoly szándékát keresve is alig találtuk. A külsőségeknek vajmi csekély köze van a jellem kifejlésztéséhez és lélekneveléshez! Ezt hiába, csak belülről lehet eredményesen kezdeni!

A cserkészlet továbbá *nem élethivatás*, amely mellett a fiúk minden kötelessége megszűnik. A diákcserkész elsősorban diák, tehát nem lehet őket kirendelni a legnagyobb munkaidőben a késvejáró vonatokhoz bizottságokat fogadni, hogy ezután ezek figyelembe se vegyék őket stb.

Valóban mulasztás terheli a régiebb *cserkészvezetőket*, akik midőn a háború után újból életrekeltek a mozgalom, nem ismertették

a maguk eljárását és nem tették közzé többéves tapasztalataikat a több helyen is meginduló cserkészlapokban. Így történt, hogy akik a cserkészlettel foglalkozni kezdtek, azoknak végig kellett vergődniük a kezdet nehézségein, végigvinniük a csapatot a jó és rossz próbálgatások egész sorozatán. (V. ö. Cserkészfiú I. 2. sz. 15—16.)

b) De hogy a meddő kritika vádja semmiképpen se érjen, néhány gondolatra még külön is kitérek. A haladás legfőbb biztosítéka a mennél gyakoribb *eszmecsere*, akár élőszóban, akár cserkészlapban. Így az előzetes hozzászólások folytán jól felkészülve jelenhetnek meg a parancsnokok a *közgyűlésen*. Ilyen kettő-három is lehetne évenként.

A nagyobb látogatottság biztosítása érdekében ne legyen a közgyűlés mindig Budapesten, hanem tartsák vidéken is. Így majd a vidék intézetei is jobban érintkezhetnek a cserkészvezetők gárdájával és talán jobb vélemény alakul ki náluk a cserkészletéről!

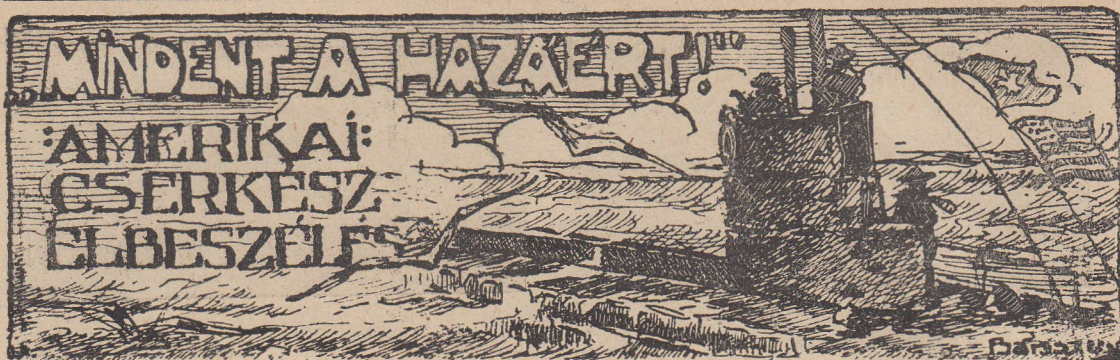
Például meg kellene beszélni a *VKM. tantárgyszaporító rendeletei* alapján beállított helyzetet.

A *szülőkkben* pedig kisebb-nagyobb cserkészünnepélyek, cserkészdelutánok rendezésével, kirándulásokra való meghívásokkal kellene fokozni az érdeklődést. Ezt előmozdítja a parancsnok látogatásaival a szülői háznál, ami a fiú tökéletesebb megismerését is eléggé biztosítja.

Így azután a parancsnok több és több tapasztalatot szerez, melyeket ügyesen felhasználhat a *cserkészlapban*. Ez pótolhatja körkérdésekkel, a felvetett témákra adott vélemények tartalmi vagy teljes közlésével az esetleg elmaradó közgyűléseket. De arra okvetlen szükség van, hogy a parancsnokok — a cserkészszeme érdekében — nyilvánosságra hozzák tapasztalataikat és közöljék észrevételeiket.

A cserkészlap legyen irányító a csapatok munkájában, melynek állásfoglalását az egyetemes magyar cserkészmozgalom érdeke vezeti, ezért csapatok és vezetők fogadják jószívvvel akkor is, ha az egyénileg kényelmetlen.

Dr. Horváth Detre.

XVIII. Uncle Sam győz.

A szerencsés menekülés után, midőn a kémek terveit oly sikeresen megghusították, sőt részükre a szökést is lehetetlenné tették, két bátor cserkészünk, Rob és Merritt a mótorsolnakon nagy ívben visszatért a Barren szigethez és táboruk mellett kötöttek ki.

A további teendőket már megbeszélték. Elsősorban a Peacemaker-t kell megmenteni a robbanás veszélyétől. Azonnal a tengeralattjáróhoz siettek s miután meggyőződtek, hogy Barton még nem tartózkodik a környéken, a villamosvezeték felkutatásához láttak. Sőtétben ez nehéz feladat lett volna, féltetve tehát minden óvatosságot, zseblámpájuk fényénél kutatták át a tengeralattjáró hangárja melletti partot. Mintegy ötpernyi szorgos keresés után munkájukat siker koronázta: a vezetéket megtalálták, cserkészükkel gyorsan két helyen átvágták és a három-négyméternyi elvágott drótot a közeli bokorba hajították.

A vezeték tenger felé eső vége becsúszott a vízbe és bizonyára a tengeralattjárón a robbanóanyag nál végződött, a másik a szárazföldön húzódott a bokrok közé. Nem sokat törődtek ezzel tovább, közvetlen céljukat elérték: a végzetes elektromos szikra már nem veszélyezteti a hajót.

Csak most siettek a zászlós sátrához.

Az éberén alvó katona rögtön magához tért és izgatottan hallgatta Rob szavait, aki röviden elbeszélte a történeteket.

— S tudja-e, ki az az ember, ki mindezt megcselekedte? Aki elárulta a hazáját? — kérde végül Rob.

— Közülünk való lenne? Nem is sejtem!

— Barton, a gépész!

Hargreaves zászlós meglepetten kiáltott fel.

— Hogyan? Barton, a feltaláló legbizalmasabb embere?

— A bizonyítékok e fekete bőrtáskában vannak — válaszolt Rob, — de hagyjuk mindezt későbbre. Most gyors cselekvésre van szükség. Barton talán már megérkezett és ha a robbantás nem sikerül, gyanút fog, s nem lehet tudni, mit cselekszik.

— Felkeltjük Barrt, a matrózokat és a sasokat. Bartont el kell fognunk.

— De ne feledkezzünk meg Berghoffról sem, aki társával a szigeten bizonyára a menekülésről gondolkodik. Csónakjuk nincs ugyan, de nem lehet tudni...

— Igazad van Rob! — válaszolt a zászlós — Először Barton, azután ök. Táviratozz azonnal a parti rendőrségnek, hogy embereinket átadhassuk.

— S most munkára fel! — fejezi be Merritt a tanácskozást, s mindhármán feladatukhoz láttak.

Csakhamar az egész tábor talpon volt. A hajnal pirkadt már kelet felől, halvány vörös sáv jelent meg az ég alján és a szürkületben a tárgyak körvonalai kibontakoztak.

Barr, a matrózok és a cserkészek felháborodva értesültek Barton árulásáról és fegyvereiket felhozva, egy részük a feltalálóval az élükön, a tengeralattjáróhoz rohant, míg a zászlós a többi táborozókkal a sziget felkutatásához fogott.

Bartonnak eddig semmi nyomát sem látták.

Rob, feladatához hiven, a drótnélküli álmás kis bódéjába tartott, hol a kagylókat füléhez illesztve, szorgalmasan hívogatta a parti rendőrség állomását, de ügyelést, az ügyeletes kissé elszundított, mert választ nem kapott. Nagy igyekezettel, szakadatlanul adta le a hívójelet, mely teljes figyelmét lekötötte, midőn háta mögött egy durva hang kiáltott rá:

— Nem mondaná meg, miért ez a nagy igyekezet?

Hátrapillantott és megdöbbenve nézett a dühös, magából kikelt arcra:

— Barton!

— Igen, én vagyok! Ostoba tacsó, hát még mindig keresztezed utamat. Elvágod a drótot, most meg a rendőrséget akarod rám uszítani. El onnan a géptől mert...

Revolvert szegzett Rob mellének. Az első pillanatban Rob meglepetésében zavarba jött s helyzete valóban komollyá vált. Társaitól segítséget nem várhatott, azok a szigeten és a tengeralattjárónál keresték a gépészt és

most ő ki volt szolgáltatva az áruló fegyvereknek. Ez azonban csak rövid ideig tartott: a viharedzett őrsvezető csakhamar visszanyerte hidegvérét, átvillant agyán a menekülés lehetősége és máris a kivitelhez fogott. Erélyes hangon, haragosan válaszolt Bartonnak:

— Lelőhet, ha hazaárulását még gyilkossággal is tetézni akarja. Meghiúsítottam aljas tervét, a tengeralattjáró megmarad, a kémeket elfogják és maga is elveszi méltó büntetését hitvány árulásaért... Százezer dollárért eladta hazáját!

— Hallgasson! — hördült fel böszülten a gépész, de nem jutott tovább beszédében.

Rob észrevette, hogy le akarja löni. Már a ravaszt szoritotta egyik újja. Nagy haragjában, vagy talán végső kétségbeesésében véres boszút akart állni... Ebben a pillanatban Rob hatalmas ugrással rávetette magát s kezét egy ütessel félreacsapta, a revolver elsült és a golyó a deszkafalba fúródott.

A következő pillanatban a két ember élet-halálküzdelemben hempergetta földön. A revolver kiesett Barton kezéből s most már az ügyesség és izmok ereje dönthették el a küzdelmet. Rob érezte, hogy erős, elkeseredett ellenfélre akadt. Csakhamar alulra került, bár minden erejét, minden fogását latba vetette, kézzel-lábbal dolgozott, midőn Barton egyik ökölcsapása homlokán találta. Érezte, mint hagyja cserben ereje, mint sötétül el körülötte minden, midőn ismét erős fájdalmat érzett, a második csapást és elvesztette eszméletét.

Ebben a pillanatban egy erélyes hang szólalt meg az ajtónál:

— Adja meg magát, Barton!

Barton odapillantott: három puskacsó meredt rá! Nem válaszolt, de Barr, aki az egyik fegyverrel az ajtóban állt, borzadva

pillantott a gépész sápadt, kétségbeesett arcára.

Barton egy értelmetlen kiáltással felemelte Robot és maga előtt tartva, az ajtóhoz rohant, egyenesen a három fegyver elé, hol nagy erővel a három fegyvereshez hajította, kik megdöbbenésükben fegyverüket elengedve, megkapták az eszméletlen fiút. Midőn magukhoz tértek, Barton már messze rohant a parton.

— Tubby maradjon Robnál, Donald meg én, gyorsan az áruló után! — kiáltott Barr és Donalddal együtt, fegyverrel kézben, máris Barton nyomában futottak, miközben Tubby két riasztó lövést adott a levegőbe.

Izgalmas üldözés kezdődött. Barton, az élet-halálküzdelem után kalap nélkül, lobogó hajjal, szakadt, gyűrődött ruhában, mint egy örült menekült, nyomában két elszánt üldözője.

Közben az egyik matróz az üldözőkhöz csatlakozott, több lövést adva le a menekülőre, aki a távolságot megtartva, rohant a parton, midőn vele szemben hirtelen a zászlós bukkant fel cserkészeivel.

Előlről is elvagták a menekülés útját, a sziget belsejéből meg két matróz sietett elő, fegyverrel kezében: Barton minden oldalról körül volt fogva. Kétségbeesetten pillantott körül és rövid habozás után az egyetlen irány, a tenger felé vette futását. Szakadozott földnyelv, sziklás, magas szirtfok nyúlott be ott az óceánba, melynek oldalán a megtörő habok évszázadok óta folytatták romboló munkájukat.

Szikláról-sziklára ugrálva, a szirtfokra érkezett és megdöbbenve pillantott alá a mélységbe, hol a tenger zajlott, örvénylett. Hátránézett: üldözői lépés-öl-lépésre közeledtek. Hátról a halál várta: az áruló büntetése, előlről egy másik halál, a tenger mélysége, a zúgó habok, melyek összetörik azt, ki hozzájuk merészkedik... Rémülten nézett körül, szabadulás után, vad kifejezéssel arcán, midőn a közeli szikla mögül Barr bukkant elő társaival és erélyesen rákiáltott:

— Adja meg magát! Áruló!

Barton, ki mintha eddig habozott volna, hátrafordult s hangosan kacagva felkiáltott:

— Soha! Soha!

S most oly megrázó esemény történt, melyre szemtanui mindenkor borzadva gondolnak vissza. Velőtrázó sikoltás remegtette meg idegeiket és Barton eltűnt a szirtfokról...

Mindnyájan a szirt széléhez rohantak és megilletődve tekintettek a mélységbe alá, hol az áruló végzeté, aki önmaga felett ítél, oly rettenetes módon beteljesedett.

Szemeikkel kutatták az örvénylő hullámokat, de a gépész eltűnt: a mélység elnyelte zsákmányát.

— A rendőrség útban van! — jelentette Tubby az elősiető zászlósnak, aki mögött, még az előbbi események hatása alatt, a többiek is a táborba érkeztek.

— És Rob? — kérde Donald aggódva.

— Eszméletre tért, benn a sátorban fekszik. Első segélyben részesült.

Néhány pillanat múlva a sasok fiatal őrsvezetőjük sátránál állottak, Merritt bement hozzá és a fiúk türelmetlenül várták odakünn, midőn végül is Rob lépett ki a sátorból:

— „Uncle Sam“ győzött! — kiáltott feljükk lelkesedve és sorra kezelt fogott fiaival, akik örömben majdnem szétszedték, midőn látták, hogy vezérüknek semmi komolyabb baja, bekötött fejét leszámítva, nem történt.

S most következett a nagy beszámoló, a nyomozás, kutatás elbeszélése, a szigeti kaland és a mótórosónak története, melyet izgatottan hallgatott a tábor minden tagja. Merritt, de különösen Rob, ünnepelt hőst. Hargreaves zászlós és a feltaláló megölelte a két cserkészt és hálás szavakban mondtak köszönetet bátor magatartásukért. Rob egyszerűen, szerényen válaszolt:

— Mindent hazánkért cselekedtünk! Csak kötelességünket teljesítettük.

S midőn a két bátor ifjú a jól megérdemelt pihenőre tért, megérkezett a rendőrök mótórcsónakja s a két mótórcsónak rendőrökkel, matrózokkal megrakva, csakhamar útban volt a sziget felé.

Nem írjuk le már a kutatást, keresést. Heves ellenállás után, mely két rendőr sebesülését vonta maga után, Berghoff és társa, bilincsekkel kezükön, útban voltak a part felé, hogy megérdemelt büntetésben részesüljenek.

XIX. Ismét otthon.

A fenyegető veszély elmúlt s a tenger-alattjáró kipróbálása nyugodtan folytatódott. Cserkészeink derekasan megoldották feladatukat és most már kellemes táborozással, vadászattal, munkával és a tenger-alattjáró tanulmányozásával töltötték idejüket. Barr és a zászlós mindent megcselekedtek, hogy kellemessé tegyék napjaikat. Rob kipihente fáradtságát és a kötés hamarosan lekerült fejről. De mintha mégis megváltozott volna. Gyakran kereste fel a magányt s sokszor szórakozottan válaszolt bajtársainak. Még a zászlósnak is feltűnt:

— Mi történt ezzel a fiatal sassal? — mondogatá magában.

Sétálás, vadászat közben borzadva kerültek a végzetes szirtfalat, hol a tenger az áruló holttestét rejtette.

Berghoff és társa vallott, de vallomásuk titokban maradt. A fiúk csak annyit tudtak

meg, hogy amaz emlékezetes első megbeszélésben valóban Berghoff volt a titokzatos megfigyelő, aki egyik társával azonnal a szigetre utazott és Bartont, akit már régebben ismert, ígéretekkel, pénzzel elkábította. A százezer dollár, a halálos pénz, Bartonnal együtt került a mélységbe.

Egyik nap Rob különös jókedvvel fordult a fiúkhoz és vigan említette:

— Holnap kirándulunk sasok a mótórosón az egyik szomszéd szigetre. Reggel, korán indulás!

S az őrs félrehúzódva, egész nap sügött-bügött. Rob beszélt, magyarázott, a többiek ámulva, örvendve hallgatták.

A kirándulást bejelentették a zászlósnak és a feltalálónak, akik készséggel egyeztek bele.

— A fiúk megint törnek valamin a fejüket, akárki meglássa! — mondá Hargreaves a feltalálónak.

A sasok másnap reggel elindultak és csak a következő nap délután érkeztek vissza. A zászlós már komolyan aggódott értük. Látszólag többször vizsgálta végig a szemhatárt, midőn a csónak végül feltűnt a tengeren.

— Sok közölni valóm van Önnel — szólt Rob a zászlóshoz, midőn az asztal mellett ült a kirándulók fáradt csapata és a késői ebédet fogyasztotta. Hargreaves kíváncsian tekintett a fiúk és Rob arcára, mely valami ünnepélyes örömet árult el.

— Csupa fül és kíváncsiság vagyok — válaszolt.

Az egész társaság hallgatott és Rob az ünnepélyes csendben megkezdé beszédjét.

— A „Brigand“ tragédiájának utolsó fázisát nyomoztam ki őrsömmel a kiránduláson. Bizonyára emlékszik zászlós úr a papirosra, melyen a titkos jelek voltak. Ön nem sokat törődött vele, én azonban nyugalmas időkre számítva, gondosan megőriztem: hiszen az elefántcsontok titkát tartalmazta. Napokig törtem fejemet mostanában és úgyhiszem mindenkinek feltűnt szórakozottságom, míg végre néhány nap előtt a nyitjára jöttem és nagy meglepetésemre megállapítottam, hogy az a sziget, hol az elefántagyarak el lettek rejtve, a közelünkben van és mótórcsónakon néhány óra alatt elérhető. Ekkor határoztam el, hogy őrsömmel kirándulok, de mig mindent fel nem derítettünk, jónak láttam hallgatni... A szigetet meglátogattuk és szemünk elé tárult a nagy tragédia befejezése. Megtaláltuk a Brigand mohlepte, elrothadt csónakját és borzadva szemléltük nem mesze tőle azt a két csontvázat, melyről már a ruha is szertefoszlott. Mellettük két pisztoly hevert. A két áruló, úgylátszik, egymás között veszett össze s mindkettő holtan ma-

radt a küzdőtéren. A Brigand lákósa mind elpusztultak...! És néhány órai kutatás után megtaláltuk az elefántcsontot is elásva, de jó állapotban. Hatalmas kincset fedeztünk fel, melyet az órs közös elhatározással a tengeralattjáró céljaira, hazánk érdekében ajánl fel. Csak el kell szállítani.

* * *

— Mégis csak legjobb itthon! — jegyzé meg Donald, midőn az esős őszi időben, a vigan lobogó kandallótűzet körülülve, Rob befejezte kalandos kirándulásuk történetét, melyet Duvall hadnagy, a sasok régi, jóbarátja oly nagy érdeklődéssel hallgatott.

Ott ültek ismét a meghitt őrsi otthonban, hol a hatalmas saskeselyű oly büszkén tekintett alá fiaira.

A Peacemaker próbái befejeződtek, az elefántcsontot elszállították, melynek értékéből az őrsi alap is tekintélyes dollárösszeggel szaporodott. A fiúk hajóra szálltak és otthon szüleik, jóbarátaik ölelő karral és büszkeséggel várták a fiatal hősokeket, akik tetteikkel valósították meg a jelszót: „Mindent a hazáért!”

Nagy ünnepélyesen avatták fel a legfiatalabb sast, aki a próbaidőt oly derekasan kiállotta. Rob tűzte fel Donald mellére a sasok jelvényét a lilium-mellé.

S a hosszú télen át Hargreaves zászlós és Barr is meglátogatta őket a most már még jobban, kényelmesebben berendezett őrsi otthonukban, hol hosszan, órákon át elbeszélgettek a nyári élményekről: a rossz emlékek már elmosódtak, csak a kalandos, a szép maradt meg.

Csak Tubby panaszkodott olykor-olykor:

— Csak legalább azok a kétszersültek lettek volna ehetőek a Brigandon!

Csonka-Magyarország — nem ország
Egész Magyarország — mennyország

Levél a szerkesztőhöz.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur! Tervbe vettük még évelejen, hogy karácsonyra kiállítást és vásárt fogunk rendezni lombfűrész-famunkákból, játékokból. Hogy ezzel is szolgáljuk a nemzeti gondolatot, a M. Iparművészet idevágó cikkeit, képeit használjuk fel. Ugyane célból írtam a M. Iparművészeti Társulat Igazgatóságának is. 3 napra rá már hoz a posta onnan szép mintalapokat s az igazgató olyan szives levelet írt, amit szeretnék az összes csapatokkal közölni, A levélből kiveszem e sorokat:

Nagyon örülünk, hogy hozzánk fordult a b. leveleiben foglalt kérésekkel és eleve is kijelentjük, hogy készséggel állunk rendelkezésére, mert az ifjúság művészi nevelését, tehetségeiknek helyes irányban való kifejtését a nemzeti kultúra szempontjából mi is alapvető fontosságú kérdésnek tartjuk. — Ezért szívesen megteszünk minden tőlünk telhetőt, nemcsak a főtisztelendő Tanár Ur parancsnoksága alatt álló cserkészcsoport érdekében, de örömmel látunk, ha módot lehetne találni az ország egyéb cserkészcsoportainál is, a műhelymunkának megfelelő keretek között való megszervezésére és művészi irányítására.

Vannak a cserkészműhelyekben felhasználható eredeti rajzaink is, amelyeket azonban, mint egyetlen példányokat, nem adhatunk ki kézből. Ha valaki ezeket nálunk lemásolja, a rajzok és minták rendelkezésre állnak. — Ismételjük és kérjük, méltóztassék teljes bizalommal Társulatunkhoz fordulni a jövőben is minden idevágó kérdésben.

Györgyi Kálmán, igazgató.

Tek. Szerkesztő urnak cserkészdüvözetemet küldöm.

74. Törekvés, Nagykanizsa.

Szűcs Imre,
kegyesr. tanár.

A soproni bencés főgimn. cserkészeinek életében ez év második felében kiemelkedő pontok: a Nagycenken tartott 2 propaganda előadás, a 4 napos eszterházi, a 2 napos margitbánya—ruszti kirándulás próbatáborozással, a MOVE népnepélye, gulyásfőzés, cserkészirodalmi működés, különféle hazafias és társadalmi szolgálatok, különösen legutóbb, a nyugatmagyarországi mozgalmakkal kapcsolatban, a miért a főispántól és városparancsnoktól meleghangú elismerést kaptak, cserkészkönyvtár és gyógyszerár létesítése főképp adományokból, az otthon további felszerelése. Résztvevő a csapat a III. kerület nagy táborozásán Zalahaláp mellett, Szentkútnál, kedves és nagyon alkalmas terepen. A két heti nagy táborozásnak másik felét, a pannonhalmi főapát úr költségén, Tihanyban és Somogyban (Szántód) töltötték. — Nyugatmagyarország bizonytalan sorsa miatt megfogyott az intézet ifjúsága. A cserkészet is elvesztette tagjainak felét, akik pedig majdnem mind II., ill. I. oszt. cserkészek voltak. A 16 törzstag az elköltözött lyceum átvett cserkészeivel 27-re szaporodott, de ezek visszatérve az újból megnyíló intézetükbe, helyüket jelöltekkel töltöttük be. Az őrsi és csapatgyűléseken egyrészt az újoncpróbara való készülés, más-

részt a továbbképzés folyik. A különpróbák közül most a könyvkötészet és a cipészet van soron, a karácsonyi vakációban az asztalos és lakatos mesterségekhez kezdünk. — A nyugatmagyarországi zavaros viszonyok folytán csak egy 1 napos kirándulást tehetünk: Ruszton *Ecker* bortermelőnek egy tábla szőlőjét szüreteltük le.

Leánycserkészet van alakulóban *Sopronban*. Az orsolyiták gimnáziumának növendékei annyira megszerették a cserkészetet, hogy felkérték csapatalakításra Horváth Detre drt, aki tavaly még tanár volt. Horváth dr. elfoglaltsága miatt egyelőre csak a szellemi irányítást vállalta, de ha sikerül megnyernie valakit a tanárnök közül a csapatvezetésre, a tavasszal nyilvánosság elé lép a csapat.

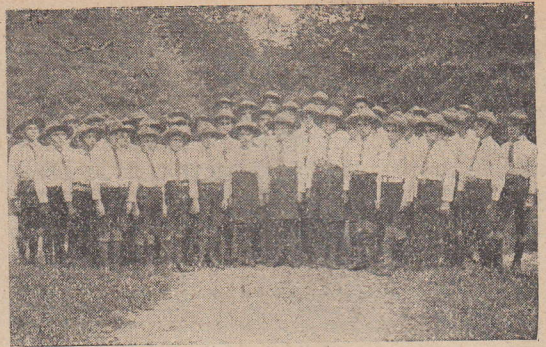
A 98. sz. „Előre“ csapat újból megnövekedett. Már 3 raja van. Két új parancsnokot is üdvözölhet csapatunk, *Müller Lipót* és *Manger Emil* tanárnak személyében, és fontosabb kinevezések történtek. Korszakalkotó eszmét váltott valóra a parancsnok úr a könyvkötő, lakatos és cipész különmunkák megszervezésével. *Parkas* parancsnok úr az örs és rajvezetők számára hetenként egyszer külön kiképzési órát tart. 1921. okt. 16-án d. e. 11 órakor ünnepelte meg csapatunk az első évfordulóját jól sikerült ünnepélyel. (Székesfehérvár.)

A 74. sz. „Törekvés“ cs. csapat Nagykanizsán fogadalomtelt rendezett, amely úgy sikerült, hogy csak javára válhatott ügyünknek. *Szűcs Imre* kegyesrendi tanár, parancsnok 20 ujoncpróbása főtt fogadalmat. Délután *Sik Sándor* szövetségi elnök meglátogatta a csapat otthonát, lebilincselő nyájasággal és kedvességgel elbeszélgetett a fiúkkal, szívükre kötve a jó cserkész kötel. sségeit, majd emlékül ezeket a sorokat írta, amelyek most már bekeretezve függenek az otthon falán: „A jó cserkészt az jellemzi, hogy nagy lélek lakik benne. A nagy lélek kis dolgokban nyilatkozik meg kifelé. Lelkiismeretes kötelességteljesítés az iskolában, tökéletes pontosság és fegyelem, engedelmesség egész lélekkel! — ez a három főjele a jó cserkészcsapatnak! Ezt kívánom a kanizsai cserkészeknek 1921. szept. 25. emlékére, szeretettel *Sik Sándor*.“

Kispesten hét csapat alakult. Legrégibb a *Szent István cs.*, mely egy hónapig táborozott a *Balatonnál*, miután *együttles tanulissal* mind a 80 tagja sikeresen fejezte be az iskolaévet. Parancsoka *Wéber Lajos*. — A *Zrinyi cs.* (fg.) prnoka: *Kiss Gyula* tanár. — A *Levente ifjúnok cs.* 18 éven felüliekből alakult. Vezető: ifj. *Kozma István*.

A magyaróvári kegyesrendi fg. 70. Széchenyi cserkészcsapata ismét felvette a belső építő munka fonalát. A nagytáborozásról, *Tapolca* mellől aug. 17-én tért haza. Két hónapi pihenés után új otthon szerzett *Krizsán Béla* ft. úr. Magyaróváron a 70. Széchenyi l., II. cs. mellett nem rég alakult meg a *Baross Gábor* csapat. A gyékényfonást és szalmamunkát fűszerezik a meleg kis otthonban fel-felcsendülő dalok, melyek szorosabbra fűzik azt a kapcsot, mely összeköt bennünket szeretetben, mint egy család tagjait.

A nyiregyházi városi felső ker. iskola 89. sz. „Tural“ cserkészcsapata *Margócsy Emil* igazgató és *Lénárt János* parancsnok vezetésével, okt. 16-án átrándult a *Tisza* tulsó partjára, ahol hidakat szenteltek fel. A pusztító és romboló oláh kezek által levegőbe röpített hidak már újraépülve, büszkén hirdetik a magyar munkát. Az ünnepi aktusok külön a vasuti és külön a közuti hidnál zajlottak le. Miután a délutáni labdarugó mérkőzés egyik sérültjét kötéssel látták el és a híres *Tokaji rt.* borpincéjében megcsodálták a 24 hl.-es üveghordót, — gazdag tanulságokkal, boldogan tértek vissza.

A borsodnádasdi 103-as cserkészek Hevesmegyében. Egy egész esztendőnek készülődése, takarékosága, reménye és vágya valósult meg e nyáron, mikor az ifju borsodnádasdi csapat bátran, merészen nagy tábortúrára elindult. Nem középiskolai nagydiákok, hanem elemi iskolások, iparostanoncok, 11—15 év körüli cserkészek: fiúk és leányok vegyesen, szakadtak el a szülői háztól, hogy világot lássanak, cserkészeletet éljenek.

A részben mozgó nagy tábor első állomása *Pétervására* volt. Iskolája padlóján aludtunk. Másnap megérkeztünk *Parádfürdőre*. *Kévés Máté László becsületes gazdálkodó* a neve annak a jó magyar embernek, aki otthonát 8 napra velünk osztotta meg. Szénaartója volt a hálónk, udvara a nappali és ebédlő szobánk.

Parádfürdőn feltűnést keltett kis csapatunk, *Cserkészeányainkról* egyáltalán nem akarták elhinni, hogy — leányok, megbámulták és élvezték az előadott cserkésznótákat, vallásos, hazafias énekeket és indulókat.

A parádi tartózkodás alatt megtekintettük a fürdőtelepet, a volt *Károlyi kastélyt*, a *timós és lúgos forrásokat*, az *üvegyárat*, a *sasvári kastélyt* és az *1010 méteres Kékest*. Eppen hogy kilt a nyolc nappól. *Konyhai felszerelésünket* hazaküldöttük, megtelek a hátizsákok jó 5 napi eleséggel s indult tovább a csapat.

Egy napi kényelmes út *Sirokig*, ott éjjeli szállás. Másnap *Egerbaktán* keresztül menve, érkeztünk meg az érseki városba, *Egerbe*. A kettős rendekben bevonuló, tetőtől-talpig egyenruhás cserkészcsapat menetelésére összefutott az utca, népe, kinyíltak az ablakok... a város bámulta a falu népét. A két kürtös szakadatlan fujta a cserkészenetet, a dobos pedig kitarott az utolsó lépésig, míg beérkeztünk az állami siketnéma intézetbe, ahol *Mlinkó István* igazgató látott vendégül.

Egerben 3 napot töltöttünk *Fénypontja*, otléltünknek kimagasló eseménye az *Érsek úr* előtt való megjelenésünk volt. Fogadta a cserkészcsapatot, meghallgatta az énekkar cserkészdalait, elbeszélgetett velünk, végül megáldott és bőségesen megvendégtelt.

Benedek Béla

A 103. csapat Egerben. + jelzett *Benedek Béla* pnok.

Fogadalomtétel az 52. Zrinyieknél. 1921. november 5. — írjalásas sietséggel Papp Zoli cserkész a naplójába: „Ma van az a nap, mikor én felkészülök arra a fehér, lilomos zászlóra...“ A cserkészotthonban együtt vannak a kis Zrinyiek. Jön a parancsnok úr és ismerteti e fogadalom fontosságát. Hívására öt fiú előlép s a csapat előtt leteszi a fogadalmat. *Karcsi.*

Belmissziói könyvárjegyzék. A Bethánia könyvkereskedés az összes belmissziói egyesületek kiadványait és sok egyházi kiadványt felölölő árjegyzéket adott ki, melyet, a közelgő karácsonyra való tekintettel, minden érdeklődőnek ingyen és bérmentve megküld. (Budapest, VIII., Gyulai Pál-u. 9)

Csapatlap. Esméje már nem ujkéletű. Módot kell nyújtani az ifjú nemzedéknek, a cserkészirodalom jövődó munkásainak a próbálkozásra. a fej ödésre, mert az írás gyakorlata teszi a későbbi mestert. Más szempontból a csapatlap erős összetartó kapcsolat is a csapat tagjai között és ügyes vezetés mellett a csapat helyes szellemének irányítója. E terv már sok csapatnál bevált és legujabban „Ezermester cserkész“ címen a 13. sz. Ezermester csapat alapított ilyen lapot, melyet megfelelő irányítás mellett cserkészek írnak, szerkesztenek és illusztrálnak.

A budai 11. sz. **Bocskay** az idén három helyen táborozott. Az I. csapat szeretett parancsnokának, **Földy Béla** tanár úrnak szülőfaluját, a veszprémi megyei Dobát választotta táborhelyül. A tábort gróf Erdődy és a falun átutazó gróf Mikes szombathelyi püspök is meglátogatta. A csapat aug. 16-án indult haza Budapestre, de három őrsvezetője és Bernátsky segédtiszt végigyalogolták a Balaton partját, majd pedig a II. csapat tábort nézték meg. A II. csapat a kies fekvésű **Balatonkenesén** teltette ügyszórván az egész nyarat. Parancsnoka lelkész **Sárvai János** társelnök úr volt. A III. és IV. vize csapat tábora együtt volt Balatonszemesen. Míg a III-ik csapat **Takács** parancsnok úrral vasúton ment, azalatt a vizek a Dunán eveztek le csónakjaikkal a Balatonra. Az úton dr. **Girsik Géza** volt a parancsnok, velük tartott **Horthy István** is. Atlétikai ünnepség keretében a csapatnak sikerült az idén 2:0-ra verni az ott nyaraló színészeket és így kiköszörölni a tavalyi 2:1-es csorbát. A csapat farkastörzse nem táborozott az idén, hanem most, mint önálló csapat fog működni **Mohr Endre** parancsnok úr vezetésével. *Sebestyén Imre*

III. KERÜLET.

49. Berzsenyi csapat. Nagy csapás érte szegény Berzsenyieket, mert a kedves kis otthonuktól megfosztotta őket az iskola. A munka azonban folyik rendesen tovább, mintha misem történt volna. Most már mind a négy őrs versenyez. A Rókáknak furta az oldalukat, hogy a Harkályok őrsi nótát „faragtak.“ Gondoltak egyet, ha a Harkályok tudnak ilyen, miért ne tudnának ők is. És tudtak. A kivonuláson már fújták is, hogy:

Róka a mi őrsünk neve,
Ravasz is a természete;
Mint a róka, loppal járunk,
Erdő, mező a lakásunk.

Minden neszre jól figyelünk,
Mindent meglát a mi szemünk. —
Becsületes minden tagja,
Róka-őrs csak rajta-rajta!

Erre csak megmozdulnak a Baglyok és a Zergék is! Mult hó 29-én gyakorlatot tartott a csapat a közeli erdőben, ahol nagyobb hadijátékot rendeztek. Két-két raj állt egymással szemben. Az I. rajt (Harkály, Bagoly) Buza s. tisz, a II. rajt pedig

Varga parancsnok vezette. A játék az I. raj javára dőlt el. A csapat eddigi kék-fehér színét kék-világos rózsaszínre változtatta. (—za.)

A III. ker. otthona. A III. ker. nov. 1-től kezdve otthon nélkül áll. Helyiséget még ezeitig nem sikerült szerezni. Így aztán mit volt mit tenni, szövetkezett a Berzsenyi csapattal, összetették nincstelenségüket s most együtt vannak egy „padlásiuk“-ban. Így lesz a semmiből valami. (—za.)

A III. kerület elnöksége és a csapatok egy része Tapolcán.

51. Figyelők. Az új tanév kezdetén nem igen folyt a munka a csapatnál, mert az iskolai munka sok időt lefoglalt. Ennek ellenére tartottak három csapatösszejevetelt, ahol bizony sok derék cserkész már nem jelenhetett meg, mert másfelé távoztak. Ezért csökkenteni kellett az őrsök számát ötre. A csapatösszejevetelek vezetését **Pécsy Tibor** s. tisz, az iroda vezetését **Módy Rudolf** s. tisz, s az első nagyobb (műszaki) őrs vezetését **Kirschbauer Elemér** s. tisz vette át. (za.)

A zalaegerszegi **80. Csány** csapat parancsnokságát, melytől **Huhn Gyula** zalai másodtitkár elfoglaltsága miatt megvált, **Forgács István** Move titkár vette át.

A mosoni Főtithárság kebelében új csapat alakult, mely a III. ker. ötödik ifjúmunkás cserkészcsapata. Parancsnokságát a mosoni főtítká, **Krizsán Béla** főgimn. tanár vette át. A csapatot a nov. hó 12-én tartott I. B. ülés igazolta 69. számmal. Neve: „Baross Gábor.“

A tapolcai összlábor helye.

Soproni cserkészfőtítkárság. A „Cserkészfiú“ 18. számában tévesen jelent meg az a hír, hogy **Friedrich Viktor** soproni főtítkárs tisztségéről lemondott. Ugyanígy tévedésen alapult az a hír is, hogy a Vasi Főtítkárság beadta lemondását. Mindkét tényező zavartalanul működik.

Cimváltás. A III. kerületnek szánt ügyiratok, mivel régi helyiségéből kiköltözött, a következő címre küldendő: III. kerület, Szombathely, Herceg-szálló I. em., 9. ajtó.

Dicséret. A III. ker.-től a szombathelyi 49. sz. Berzsényi cserkészcsapat dicséretet kapott, mert felszerelésének elszállítására önként vállalkozott. Így a kerület átköltözése költségmentesen történt meg. A cserkész — ahol tud — segít!

A nagykanizsai 75. Árpád cserkészcsapat a közel jövőben cserkészszünnepélyt és ezzel egybekötve cserkészképkiállítást szándékozik rendezni. Ezért kéri az összes csapatokat, hogy fényképeiket szíveskedjenek ez alkalomra kikölcsönözni. (Cím: 75. Árpád Cserkészcsapat Parancsnoksága Nagykanizsa. Polgári fiúiskola.)

A közzei 54. sz. Eszterházy csapat Nemesgulács (Zala m.) mellett, a Gulács-hegy lábánál, augusztus 4—17-ig táborozott. Résztvevő 21 cserkész. Lakás sátorban. Fürdés naponként. Magunk főztünk. Ellátás igazán cserkészies volt. Pénzünk kevés. Egészségügy kifogástalan. Kirándulások: Gulácshegy, Badacsony, Badacsonytomaj, Tördemic, Szigliget, Csobánc, Szentgyörgyhegy, Tihany, Balatonfüred. Kimentettünk a badacsonyi hajóállomáson egy fuldokló leánykát. Eloltottuk Tomajnál az égő vasuti talpfákat. (Bravó rövidség! — Szerk.)

Horváth Dezső cserkésztsízt a 49. Berzsényi csapathoz kapott beosztást, ahol már megkezdte a csapatnak céllövészetben és vívásban való kiképzését.

A veszprémi főgimnázium cserkészcsapatának parancsnoka nem dr. Pusch Ödön, hanem Schmidt Mihály.

Repülőgépmodeleket és alkatrészeket

készít a Ker. Ministerium megbízásából **Körmeny Ödön, II., Fazekas-utca 8.** Többféle kivitel, modellversenyen díjat nyert gummitorzós gépek úgy tanulási, mint szórakoztató célra. Ugyanezek a gépek légmotoros hajtóerővel is kaphatók. Eredeti gépek kicsinyített utánpótlói, melyek díszes kivitelűknél fogva ajándéktárgy gyanánt különösen alkalmasak.

Gépek nevezett lakásán bármikor megtekinthetők.

Megjelent:

A CSERKÉSZINDULÓ.

SIK-TURRY: Fiúk, fel a fejfel...

Kottája külön lapon, négyzöldamú négyeskarra darabja 3—K.
50 példány 120 korona.

Sík Sándor két új strófájával!

Kapható kiadóhivatalunkban

Munkára fel!

Készüljünk a cserkészkiállításra.

Már többször megemlékeztünk a cserkészkiállítás tervéről, melyet most a „Magyar Cserkész“ hivatalosan felvett tavaszi programjába. Országszerte nagy érdeklődést keltett ez az érdekes terv és a nagyszabású megoldást most már csak a csapatok megértésén, cserkészeink szorgalmas téli munkáján múlik, hogy cserkészeink *kézügyesség terén* is megállják a sarat: ezt kell most bebizonyítanunk fényesen, a magyar cserkészekhez méltóan.

A kiállítási tárgyak száma oly sokféle, hogy igazán csak általános utbaigazítást adhatunk. Minden oda kerülhet, ami cserkészvonatkozású, eredeti és érdekes. Cserkésztáborok, hidak, sátrak, kunyhók, különféle terepek modelljei, cserkész „szabadalmak“, szobrok, érmek, festmények, rajzok, sajátkészítményű naptávirók, telefonok stb. Másik nagy csoportot alkotnak a tízéves mozgalmunkra vonatkozó történeti emlékek. Rengeteg anyag áll szétszórtan itt is rendelkezésünkre.

Január hónapra tervezzük a kiállítás *rendező bizottságának* megalakítását, mely hivatalosan lesz az egybegyűlő anyagot rendezni, megbírálni, kiállításra előkészíteni és a kiállítást művészi ízléssel megrendezni. Ha valamely csapat megfelelő számú tárggyal jelentkezik, egy csoportban önálló kiállítást rendezhet. A kiállítást esetleg vásárral kapcsoljuk egybe, mely a csapat nyári táborozását mozditja elő.

A kiállításra vonatkozó terveket és ötleteket szívesen fogadunk, s felkérjük a csapatok parancsnokságait, szíveskedjenek szerkesztőségünket értesíteni, hogy milyen tárggyal állnak máris a kiállításra készen és márciusra mit bocsájtanak rendelkezésünkre. Minden támogatást és érdeklődést szeretettel fogad a „Magyar Cserkész“.

Álljon tehát mindenki munkaasztala mellé, furjon, faragjon minden testvér a műhelyben, mert a tél ugyan még hosszú, de végül eljön az idő, midőn a nemes versengés keretében megnevezhetjük az igazi ezermester csapatot.

SZERK. ÜZENETEK

1921 karácsony! Békesség a földön a jó-akarátú embereknek! — Minden lapszámmal megyünk előre és különös megnyugvással engedjük útjára azt a számot. De nem érünk rá eredményekre visszatekinteni, csak menjünk előre, új és új célokat valóra váltva egy utunkon, előre, amíg... majd akkor megállunk! *Összes magyar cserkészeinknek munkás, vidám szívvel kívánunk békességes boldog karácsonyt!*

Kérjük mindazokat, akik velünk leveleznek, hogy a szerkesztőségnek szóló közleményeket elkülöníteni méltóztassanak a kiadói hivatali közleményektől. Ha pl. beszámolót, tudósítást stb. küldenek be, akkor más papíroslapra méltóztassanak írni a rendelkezés, előfizetési kimutatást, címet stb., mert csak így intézhetjük el késedelem nélkül.

E. J. cserkésztiszt. Meleg szív sugallta sorok, melyekből bennünket elvi távolságok választanak el azon a megjegyzésen kívül, hogy szózat intézése csak kiválóságok alkalmi megnyilatkozási formája lehet. Nem érthetünk egyet azzal, hogy a cserkészek hivatása a „fásult embertársak” felébresztése „bűnös álmódorásokból”, „mert el vannak a gonosztól teljesen vakítva”. Mi nagyszerű, együttes erőfeszítésekre vidáman erős férfiak akarunk lenni, látjuk a remeklet az élet ajándékában és hiszünk önmagunkban és embertársainkban. Ez az átfogó és megbocsátó hit hiányzik a dolgozatból. — *N. A. T.* A novellát határozott értékei mellett sem használhatjuk fel, mert — nagy sajnálatunkra — az élet nagyon sötét oldala mellől a békességes megnyugvás hiányzik. — *Téli temetés.* Kedves Ferim, bevalom könyörösztem a testvéri fájdalom, az érzélem melegségén, de a kifejezés nem művészi még és kissé bosszadalmas is. — *K. I. Budapest.* Bocssáson meg az aprókérdésről írt cikk alapeszméjével teljesen egyetértünk, de türelmet kell kérnünk. A kéziratok eddigi özönlése most már zuhogás, el vagyunk temetve és sorrendet kell tartanunk. A januáriusi rovatot ellenben kérjük. — *B. J. III. ker.* A küldeményt hálással köszönjük. Kérjük sürgősen a küldendő példányszámot jelezni. A két rajz is jön, türelmet kérünk. — *A. Zsolt, Kaposvár.* Kívánságodnak a külügyi megbízott útján tettünk — örömmel — eleget. — *Zs. J. tanár úr, Pásztó.* A huszonnegyedik órában futott be. Köszönjük és a kéziratot elteszük Részleteset levélben vagy a következő számban. Forró üdv. — *Sziucs Imre tanár úr, Nagykanizsa.* Mindkét küldeményt hálás szívvel köszönjük, az elismeréssel együtt. A verskötet — cserkészentológia — a legjobb úton van, karácsonyra lesz meg és egy új szindarabot is hoz. A szindarabokból is már kihoznánk egy tucatot, ha lenne helyünk. Méltóztatik látni, a gyűjtőmunka folyik és így különös kiüntetésnek vennénk szíves segítségét. A küldött műsorokat, szíves engedelmével, a szavalókönyvünk bevezetésénél szándékunk felhasználni.

— *Dr. H. D. Sopron.* Külön hálás köszönet a meleg sorokért és a dolgozatért. Most már meggyőződés eddigi feltevésünk, hogy külön „Vezetők lapját” kell életre hívni. Ebben az irányban az a programunk, hogy a tavaszi kiállítással egybekötött országos harcszerű alkalmával évkönyvet jelentetünk meg, melynek hivatása, hogy kiindulópontja legyen a vezetők lapjának. A problémák megtárgyalásának sikere dönti el a kettéválasztás időpontját. — *Vincze pnok úr, Sárospatak.* A Zsiros-Bathó bájos cserkészi indulóját, a kedves figyelmességet nagy örömmel köszönjük. Már fujjuk szerzte és eltesszük a gyűjteménybe. A közgyűlési üdvözlőt átadtuk. — *B. Arpád, Sümeg.* Minő igazolványt kívánsz? Tudósítói igazolványt pnoki láttaozással kérj, azonnal megy. — *P. K. Szombathely.* Ime zenekritikusunk véleménye, melyben a tied I., az elolvashatatlan aláírású testvére II. alatt szerepel. I. A dallam nem kifejező, a tartalmat nem juttatja érvényre. A 3., 4. és 6. mondat elég jó viszont az egészhez mérten mozaikszerű, hiányzik az egység. II. Nincs meg a gyászdal (komor) jellege, még ünnepélyesnek sem mondható. Inkább templomi ének, mint gyászdal. — Gyakorold tovább kétségtelen tehetséged! Kedves leveledért köszönet. Nincs mért mentegeted magad! Pompás dolog a flamingó-flimangó eset, sorát ejtjük, de majd megrajzolva. — *R. L. stisz, Pécs.* Meleg köszönet! Szóhoz fognak jutni! Hanem valami dzsin szeszélye úgy intézte, hogy a fejléc társaival együtt a mult hétig feküdt ott, ahol hátrahagyta. Így mást kellett sorolnunk ebbe a számba és kérünk egyhavi türelmet. — *Mindig előre és fölfelé.* Kérjük teljes címét és rögtön megy válasz.

Irodalmi pályázat.

Külföldi magyar cserkészlapp a „Magyar Cserkész” révén pályázatot hirdet minden magyar cserkész és diák számára. A pályázatban való tömeges részvétel kívánatos annál is inkább, mert a lap nélkülözi a dolgozó munkatársak nagy táborát s így céljai elérésére igénybe óhajtja venni az egész magyar ifjúság támogatását.

A pályázat tárgya: Meg nem állapított terjedelmű, komoly vagy humoros prózai elbeszélés (tehát rövid novella vagy hosszabb mű), a cserkész vagy diák életből vett tarrgyal.

Határidő: 1922. február 1. Eddig kell az idegen kézzel vagy géppel írt pályázatot a „Magyar Cserkész” szerkesztőségébe be- küldeni.

Az I. pályadíj. 300 kor. a II. 150. a III. 100 korona. A pályázat eredményét lapunk márciusi száma közli.

A pályázat nyílt, de lehet a munkákat jelíges borítékba zárt névvel is beadni.

Kiadótulajdonos: A Magyar Cserkészsövetség
Nyomatott: Fráter és Társa könyvnyomdájában
Budapest, VII., Akácia-utca 13.
Telefon: József 106-20.

Ajánlok elsőrendű viharerős és vízhatlan anyagból teljesen előírás szerint készült

Cserkész kalapokat
viharszijjal ellátva darabonként
260 koronáért.

Elsőrendű jó munkáért felelősséget vállalok.
Szíves megrendelést kérve maradok tisztelettel:
Ifj. OSKOVICS FERENCZ kalaposmester
több cserkészcsapat kalapszültője
Hódmezővásárhely.

Mindennemű
cserkész felszerelés

jó minőségben

ismét kapható

WESZELY ISTVÁN

sportüzletében

Budapest

IV. Váci utca 9.

Telefon: 79-04.

Cserkészkalapok készletben

Csapatoknak engedmény.

Kérdezze meg a kívánt cikk árát,
mert árjegyzék nincs.

A „Magyar Cserkész”

I. évf. (1-11 sz.) kapható a kiadóhivatalban

36 koronáért.

A „MAGYAR CSERKÉSZ”

előfizetési ára:

Egy évre 100 korona, évenként 12 szám.

Kiadóhivatalok:

I. Maros-utca 17. III. 2. (póstacím) és
IX., Mester-utca 65. I.

A MAGYAR CSERKÉSZ KÖNYVEI.

Eddig megjelent számai:

1. MÁRKUS: Cserkésztábor. 8.—
2. SCHRANK: A harcszerű. 8.—
(II. bővített kiadás sajtó alatt.)
3. SZTRILICH és MOCSY: A
cserkészsegítségnyújtás kis
kátéja. II. kiadás. 8.—
4. Kiképzési szabályzat. II. kiad. 8.—
- 5-6. GERŐ: A térkép. 12.—
- 7-8. MAGYARORSZAG FÖLD-
RAJZA. Irta dr. Fodor Ferenc
egy. m. tanár, cserkésztiszt.
I. oszt. próbaanyag. . . . 12.—
- 9-13. ÖRSVEZETŐK KÖNYVE
A M. Cs.Sz. hivatalos kalauza
örsvezetők munkája részére 32.—
- 14-18. MINDENT A HAZÁÉRT
Amerikai cserkészregény.
Angol eredetiből ford.:
Schrank Endre . . . . 40.—
- 19-23. TÁBOROZNAK A
PALOTAI CSERKÉSZEK
Eredeti magyar cserkészregény.
Irta: Gyökössy Endre . . 40.—

Kapható: Kiadóhivatalunkban I. Maros-utca 17. III. 2.

Minden cserkész a
Magyar Cserkészek
Termelő és Értékesítő
Szövetkezetében

vásárol.

Budapest IV. Váci-utca 46.

Telefon: 38-71.

A NÉP

POLITIKAI NAPILAP

BUDAPEST, VIII. SZENTKIRÁLYI-U. 28/a.

Felélős szerkesztő: KOCSÁN KÁROLY.

Fráter és Társa Budapest,

MCSSZ

091 177 111